Casa R
Gab.
Est. 4
Tab. 29
N.°

donai

R
4
29

¶ Officia ordinis Cirtenſienſis.

Nunc denuo diligenter à reuerẽdo patre fratre Antonio de Caſtanheyra Priore monachorũ cõmorantium in capellis ſereniſsimi regis Dionyſij in monaſterio de Odiuelas: a petitione m deuote religioſe eiuſdem ordinis & monaſterij, Catharina Texeyra collecta: & debito ordine cõpoſita. Ad laudẽ & gloriã oĩpotẽtis Dei, & quorũdã ſanctorũ.

CONIMBRICAE.

Apud Ioan. Aluarez Typogra, Reg. Anno. 1568

¶ In natali beati Vi
centij martyris. Ad
veſperas. Capitulũ.
Juſtus ſi morte. ℟.
Leuita Vincentius.

Hymnus.

SAnctiſſimũ Vin
centiũ, mũdi per
hēne gaudiũ: eccleſia
rum premiũ: prōpto
canamus ſpũ. Quē
ſpe future glorie forti
ſſimo certamine: ſub
Daciano preſide: fi-
des ſacrauit martyrē.
Interrogatus confeſ
te: chriſtũ fatetur prin
cipē: captus reuinct⁹
aſpere, famē flagella
pertulit. Recluſus
eſt in carcere, quo nul
la lux accederet: pre-
ſente ſed hoc hoſpite
celeſte lumē floruit.
Extrat⁹ (, Diuiſo

hinc erga ſtulo: ſuſpē
ditur patibulo: quod
penna preparauerat:
acquirit illud gloria.
Ut creſceret miracu
la: ſacto ſepulchrũ de
negant: quē terra nō
contexerat coruus fu
it cuſtodia. Nequid
periret laudib⁹: iacta-
tus eſt in fluctibus:
quē ſeuiendo corpori
reuexit vnda lictori.
Tali triumpho nobi
li: victor ad aſtra reuo
lat, amore xpi dedit⁹
exultat in celeſtibus.
Gloria tibi dñe, glĩa
vni. ℣. Juſtus ger-
minabit. Ad mag. a.
Sacrã huius diei ſo-
lēnitatē humili deuo-
tiōe celebremus qua
inuictus xpi martyr
Vincentius tyranno
deuicto inſignē victo
rie

nie palmam celo gau
dens intuitit. Oro.
Adesto dñe sup
plicationibus no
ſtris: vt qui ex iniqui
tate noſtra reos nos
eſſe cognoſcimꝰ: bea
ti vincentij martyris
tui interceſſione libe
remur. Per. Inuit.
Vincentem mundũ
adoremus dominũ.
℣ In quo preſſuras
mundi martyr vicit
Vincentius. ps. Ve
nite exultemus.
In pri. nocturno. añ.
Sanctus vincentius
a pueritia ſtudijs li
terarũ traditus ſuper
na ſibi prouidente cle
mentia gemina ſcien
ti efficaciſſime claru
it. Aña. Sanctitate
quoqz inſignis diaco
nij arce ſuſcep. a vi
ces pontificis diligẽ
ter exequebatur. añ.
Valerius igitur epũs
et leuita Vincentius
ſpe fruendi victoria
diuinitus ſubnixi in
confeſſione deitatis
alacriter cucurrerũt.
aña. Tanto nanqz fe
liciores ſe eſſe crede
bãt quanto atriora ty
rãni ſupplicia pia lon
ganimitate certaſſẽt
euincere. aña. Leui
ta Vincentius dixit
beato Valerio, ſi iu
bes pater ſancte reſ
ponſis iudicẽ aggre
diar. aña. Jã tibi fi
lij chariſſime diuini
verbi curã cõmiſerã
nunc quoqz pro fide
qua aſtamus reſpõſa
cũmitto ℟. Gloria et
honore coronaſti. ℟.
Sacra preſentis diei

 ſolenni

ſolennitatem humili
celebremus deuotio-
ne qua inuictus chri-
ſti martyr Vincẽtius
tyranno deuicto. ℣.
Inſignẽ victorie pal-
mã celo gaudens in-
tulit. ℟. Peracto paſ
ſionis ſue tẽpore ve-
nerando triũpho an-
gelorũ cetibus comi
tatus. ℣. Inſi. ℟. ij.
Sanctus vincentius
chriſti martyr proui-
dente ſuperna clemẽ
tia que ſibi eũ preui-
debat vas electionis
futurum. ℣. Gemina
ſcientia efficaciſſime
claruit. ℟. Sãctitate
quoqꝫ inſignis diaco
ni; arce ſuſcepta vices
pontificis diligenter
exequebatur. ℣. Ge.
℟. iij. Leuita vincen
tius dixit beato Va-
lerio, ſi iubes pater ſã
cte reſponſis iudicẽ
aggrediar: iã tibi filij
chariſſime diuini ver
bi curã cõmiſſerã. ℣.
Nunc quoqꝫ pro fide
qua aſtamus reſpõſa
cõmitto. ℟. Tibi enĩ
gemina ſcientia polẽ
ti ac superni igne a-
moris ferventi cele-
ſtis olim doctrine mi
niſteriũ delegaui. ℣.
Nunc. ℟. iiij. Ecce iã
in ſublime agor ⁊ oẽs
principes tuos ſeculo
altior tyrãne deſpitio
℣. Nolo gloriã meã
minuas nec dãna in-
feras laudi paratus
ſum enim ad omnia
tormenta pro ſaluato
ris nomine ſuſtinẽda
℟. Inſurge ergo ⁊ to
to malignitatis ſpũ
obaccẽre videbis me

dei virtute plus poſſe-
dum torqueor quam
poſſis ipſe dñs torq̄s.
℣. Nolo. In ſecundo
nocturno. añ. Bea
tus vincentius cuius
mens cõſcia erat co-
rone dixit Daciano:
hactenus a te habitus
ſermo deneganda fi-
de perorauit. Añ.
Nepharium tam̄ a-
pud chriſtianorũ pru-
dentiã eſſe cognoſce
deitatis cultũ abne-
gando blaſfemare.
añ. Profitemur enĩ
chriſtiane religionis
nos eſſe cultores ac v
nius veri dei perma
nentis in ſecula famu
los ⁊ teſtes. añ. In
trepidus itaq3 candẽ
tis ferri machinã vl-
tro conſcẽdẽs ac ma
nens ĩmotus erectis
in celũ luminibus do
minũ precabatur. añ.
Hinc horrẽdo carce
ris clauſus ergaſtulo
dei athleta angelorũ
venerãdo fouebatur
obſequio ⁊ mulceba
tur alloquio. añ. Ag
noſco o vincenti inui
ctiſſime: quia pro cu-
ius nomine fideliter
decertaſti ipſe tibi co
ronã preparatam ſer
uat in celeſtibus. ℣.
Poſuiſti dñe. ℟. V
Aſſũptus ex eculeo
leuita vincẽtius atq3
ad patibulum raptus
tortores ſuos pene p̄
ueniens. ℣. Moras
carnificum arguendo
ad penã alacriter pro
perabat. ℣. Intrepi
dus itaq3 dei athele
ta candentis ferri ma
chinã vltro cõſcẽdit.

℟. Moras car. ℟. vj. Christe miles glorioſus vincentius, vt tribunal ſponte rogū cōſcēdit intrepidus: cuius ſalis crepitantis per corpus minutie. ℟. Sparſim ibant atq₃ prune vernabātur ſāguie. ℣. Inter hec manet immotus ille dei famlus orans chrm̄ in ſublime erectis luminibus. ℟. Sparſim. ℟. vij. Adeſt nāq₃ beati vincentij ſacratiſſima dies in qua triumphās agonē excepit ℟. E coronam victorie accipere meruit de manu domini ℣. Glorioſus dei amicus vincentius inter tormentorum ſupplicia imperterritus ſtetit ℟. Et co. ℟. viij. Beatus dei athleta vincentius horrēdo clauſus ergaſtulo carceris pſalmū deo, ⁊ hymnū angelorum frequētia roboratus lectus dicebat. ℟. Quorū valatus caterua venerando fouebatur obſequio ⁊ mulcebatur alloquio. ℣. Dantur ergo laudes deo altiſſimo, ⁊ reſonante organo āgelice vocis modulata ſuauitas ꝑcul diffūditur. ℟. Quorū. Ad cā. ana. Niſi granū frumenti cadens in terra mortuū fuerit, ipſū ſolū manet. ℣. Magna. Euangeliū. Niſi granū frumēti. Omelia. Quere vnius martyris. ℟. ix Valerius igitur eps ⁊ leuita Vincentius

ſpe

ſpe fruendi victoria diuinitus ſubnixit. ꝟ. In confeſſione deita tis alacriter cucurre runt. ꝟ. Tāto nanqȝ feliciore ſe eſſe crede bant, quanto acriora tyranni ſupplicia pia longanimitate certaſ ſent euincere. ꝟ. In confeſſ. ℞. x. Agnoſ ce o vincēti inuictiſſi me. procinctus nomine fideliter decertaſti ꝟ. Ipſe tibi coronā pre paratam ſeruat in ce lis qui te fecit victorē in penis. ꝟ. Eſto igi tur iā ſecurus de pre mio quia mox depo ſito onere carnis ſuꝑ eris addendus colle gio. ꝟ. Ipſe. ℞. xj. Precioſus martyr vincentius iuſſu tyrā ni ad lectū ꝯfertur no uis denuo ſupplicijs ſubdendus. ꝟ. Mox ergo chriſti teſtis in uictus in ſtratu molli cie repoſitus precio ſū in morte reſolutus rediditcelo ſpiritum. ꝟ. Daciano fruſtra cogitanti ꝺ ſupplicio benignus dūs pie diſ ponit de premio. ꝟ. Mox. ℞. xij. Glorio ſus dei amicus vincē tius ieſu dn̄i confeſſio ne fundatus inter tor mentorū ſupplicia ſte tit imperterritus ac demū triūphali mor te inſignis. ꝟ. Celos petiuit ſanguine lau reatus. ꝟ. Felici cō mercio ꝑ terrenis ce leſtia pro periturīs e terna cōmutans. ꝟ. Celos pe. In laud. a.
Aſſumptus ex eculeo

leuita vincētius atqꝫ ad patibulū raptus moras carnificū argu endo ad penā alacri= ter ꝓperabat. Cap. Juſtus ſi morte. ℟. Poſuiſti dñe. Hym Extractus hinc erga ſtulo ſuſpenditur. ℣. Juſtus. Ad benedi= ctus aña. Egregius dei martyr vincenti= us diris tormentorū ſupplicis pro chriſto alacriter ſuperatis ac felicis pugne agone conſtanter expleto tā dē precioſa reſolutus in morte celo trium= phans ſpūm redidit.

Ad primam antiph. Dantur ergo laudes deo altiſſimo, ⁊ reſo= nāte organo vocis an gelice modulata ſua= uitas procul diffundi tur. Ad iij. aña. Beatus vincentius martyr ad dñz trāſmi ſit ſpūm diuinis cāti= cis circundatus lau= dans celitus dominū hodie in gloria cū an gelis triūphat. Cap. Juſtus ſi mor. ℣. Gloria ⁊. Orō. Ade ſto dñe. Ad vj. aña. Ecce iam in ſublime agor, ⁊oēs principes tuos ſeculo altior ty= rāne dſpitio paratus ad omnia pro ſalua= toris nomine ſuſtinen da. ℣. Poſuiſti.

Ad vj. ⁊ ad ix. cpꝫ ⁊ colletas: quere in na= tali vnius martyris non ponti. Ad ix. aſi. Datiano fruſtra co= gitanti d ſupplicio be nignus deus pie diſ= ponit de premio. ℣. Mag.

Magna. Ad veſpas ſuper pſal. aña. Sanctus vincentius. aña. Sãctitate quoqȝ. aña Ualerius igitur. aña. Tanto nanqȝ. Capłz. Juſtus ſi. ℞. Gloria ⁊ honore. Hymnus. Sanctiſſimũ vincentiũ. ℣. Juſtus germinabit. Ad magni. aña Beatus vincentius applicatis tormẽtis alacri vulto dei preſẽtia roboratus dixit: hoc eſt quod ſemper optaui, ⁊ votis omnibus exquiſiui. Oro. Adeſto domine, ⁊c.

¶ In feſto ſãcti Blaſij epiſcopi ⁊ martyris Ad veſperas antip. Aue preſul honeſtatis, magne pater ſanctitatis, ſancte Blaſi vir laudande, orbe toto predicãde qui das lapſis releuamẽ, ⁊ infirmis medicamẽ, tu pro nobis intercede, vt celeſtis nos mercede, ditet deus cum beatis, regno ſue claritatis. ℣. Juſtus germinabit. Collecta.

Omnipotẽs ſempiterne deus qui ſanctũ Blaſiũ preſulẽ martyrẽqȝ tuũ in agone certaminis amore roboraſti: aſſis eccłie tue precibus: ⁊ da vt cuius triũphus recolimus in terris eius ꝓcibus adiuuemur in celis. Per. Inuitat. Adoramus vnũ deum atqȝ trinũ pariter ꝑ In quo viuit felix martyr blaſius perhẽniter. ps. Uenite. hi.

Lau

Gaudet chorus ce leſtiū: ſūmi regis potētiā: qui ſanctū ſuum blaſium, duxit ad celi gloriā. A b ipſa pueritia mitis rectus emicuit epāpali glo- ria, dignus eſſe pmeruit. Erat puerus ⁊ innocēs, deum colēs fideliter: verax iuſtus ⁊ abſtinens: ab omni labe iugiter. Diuiſio

P Reſul ſpelūca la- titans, non latu- it virtutibus, verba ſalutis predicans: ad ipſū recurrentibus. Certans pro fide for titer, minis penis nō flectitur: cūcta ſuffert alacriter: deo martyr efficitur. Gloria.

In .i. nocturno antip. Celebremus exultan tes ꝫ feſta ſancti Blaſij vt in celo mereamur eius eſſe ſocij. Aña. Cuius pce nobis de us donet celi gaudia vt cū ipſo perfruamur paradiſi gloria. Aña. Hunc genuit virum dei diues capadocia qꝫ dono dei preſul in vrbe Sebaſtea. Aña Huius prece mulieri dānuꝫ reſtituitur priſtineqꝫ ſanitati ſanus homo redditur. aña. Leſus ſpina gratula- tur ipſius ſuffragio pulſo eius cruciatu, ac dolore nimio. aña. Stans ſecurus ſup vndas felix mar tyr, Blaſius deū lau dans ⁊ exultans iam corone conſcius. ℣. Gloria ⁊ honore. ℟. j. Deo dignus ⁊ benig nus vir fuit egregius

ꝑ. Almus infans vir perfectus martyr potēs Blaſius. ℣. Qui iuuenis factus magnos exercuit iactus. ꝑ. Almus. ℟. ij. Vidēs ad ſe venientes pōtifex ſanctiſſimus. ꝑ. Deū celi laudās inde factus eſt letiſſimus. ℣. Chriſtū prope iāſciebat: ideoqꝫ congaudebat. ꝑ. Deum. ℟. iij Charus dei depoſcitur, ⁊ ad certamē ducitur. ꝑ. Mulieri lachrymāti dānum reſtituitur. ℣. Diuina nāqꝫ gratia repletus cūcti ſupplicātibus eſt miſertus ꝑ. Mulie. ℟. iiij Felix martyr precioſe miles chriſti glorioſe ꝑ. Confer nobis releuamen, dās egrotis medicamē. ℣. Abluę noſtrorū precibus ſordes viciorū. ꝑ. Cōf. In ij. nocturno aña. Quāta deus eius prece fecit mirabilia ſepe vidit: atqꝫ ſentit fidelis eccleſia. Aña. Nā infirmis eius prece reſtauratur ſanitas langor fugit atqꝫ venit optata iocūditas aña. Sancte blaſi tu pro nobis funde preces dño: vt poſſimus exultare tecū ſine termino. aña. Jubilando ſanctū laudat oīs terra blaſiū quem hodie traxit ad ſe deus per martyriū. Aña. Vigilemus ⁊ pſallamus Deo ſūmis laudibus: qui blaſiū totis iure dictauit honoribus. aña. Laudet

dignū laudet deū re-
ſonet in ſecula: detqꝫ
nobis cū Blaſio vite
tabernacula. ℣. Po-
ſuiſti dñe ſuper caput
eius. ℟. v. Deo mul
tos cōuertebat ab er
rore quos videbat e
gris manus impone
bat atqꝫ ſanos facie-
bat. p̄ Uniuerſi qui
videbant ſigna eius
obſtupebāt. ℣. Aſpe-
ctantes eius ſigna lo
quebantur deo digna
p̄. Uni. ℟. vi. Sana
bat homīes, ſanabat
beſtias ꝯpellēs ab ip
ſis oēs moleſtias p̄
Oib' ꝓfuit eius orō
nr̄a ſit per eum in ce-
lis portio. ℣. Erat
feruēs charitate mag
gna plenus pietate.
p̄. Oibus. ℟. vij.
Leſus ſpina gratula
tur ⁊ i fide roboratur
rediturqꝫ ſanitati. p̄.
Laudes dans diuini
tati. ℣. Impoſuit
martyr blaſius gutu-
ri manus ⁊ continuo
vertitur homo ſanus.
p̄. Laudes. ℟. viij.
Martyr dei gaudet
in dolore: xp̄i feruet
in amore. p̄ In dolo
re cōfortatur, in amo
re roboratur. ℣. Cu-
ius nobis ſuffragiū ce
li donet palacium. p̄.
In. Ad cā. aña. Niſi
granum frumenti ca-
dens in terra mortuū
fuerit, ipſū ſolum ma
net. ℣. Magna eſt.
Omelia cū meuāge-
lio, q̄re in beato Lau
rentio ℟. ix. Ferre-
is dirupta caro pecti
nibus magnū dabat
planctū illis fidelib'

℟. Agebat blaſius i-
menſum gaudiū, ſed
nimis lugebat cetus
fidelium. ℣. Cruore
manabat corpus pō-
tificis quē fundebat
atrox manus artifi-
cis. ℟. Agebat blaſ.
℟. x. Decoratur pre-
ſul ſacer blaſius mar-
tyrio ℟. Et in Chri
ſti regebat felix beato
conſortio. ℣. Contu
lit eterne d̄us ille gau
dia vite. ℟. Et. ℟. xi.
Intuens athleta xp̄i
mulierū conſtantiam
ſanctarū benedicebat
dominū, ⁊ ſup vndas
ſtetit ſecurus, dixitq;
ei angelus. ℟. Glorio
ſe dei amice de lacu
exire feſtina. ℣. Inui
ctiſſimum martyrem
blaſium lux clara cir-
cūfulſit voxq; angeli
mox illi intonuit. ℟.
Glorioſe. Reſp. xij
O vir magne ſāctita
tis, ⁊ immenſe pieta
tis, oēs tibi famulan-
tes, ⁊ te pie venerā
tes, ab inferni tempe
ſtate, tua magna po-
teſtate. ℟. Libera
nos mr̄ ſancte vt po-
ſſimus poſſidere ⁊ cū
deo permanere. ver.
Nos tua deprecatio
chriſti iūgat collegio.
℟. Libera. In laudi
bus aña. Regnat de
us ⁊ cū eo ſāctus bla-
ſius preſul, ſacer. con-
feſſor ⁊ martyr eggre
gius. Capitulū. Ju-
ſtus ſi morte. Reſp.
Poſuiſti domine. ℣.
Juſtus germinabit.
Ad benedictus aña.
Benedictus rex eter
nus qui creauit ōnia
qui

qui blaſiū in hac die decorauit gloria ex hac vita ducens illū ad celi faſtigia qui dat nobis regnū vite ꝑ eius ſuffragia. Col. Oīpotēs ſempiterne deus.
Vultu nitēs angelico coruſcat miraculis ore pio predicabat ieſum chriſtū populis. Ad iij. aña. Ex geſtorum verax eius enarrat hiſtoria eius fide ſeptēfere baptizātur milia. Cap. Juſtus ſi morte. ℣. Gloria ꝛ hono. Collec. Oīps ſempiterne deus.
Ad vj. aña. Vir dei martyr potens tuis ſanctis precibus vniuerſis nos emūda vitiorū ſordibus. Cap. Juſtus cor ſuum. ℣. Poſuiſti. Collecta. Preſta. Ad nonā. aña. Juſtius ſacro feſto proferamus cantica: prece cuius nobis pius donet deus celica Capit. Beatus vir qui in ſapientia. ℣. Magna eſt gloria. Colleta. Beati blaſij Require in natali vnius martyris pontificis. Ad veſpas ſuper pſa. aña. Celebremus exultantes. Capitu. Juſtus ſi morte. ℟. Gloria ꝛ honore. ver. Juſtus ger. Ad mag aña. Magnificauit totus mundus xp̄m dei filiū, qui hodie ſublimauit pontificem blaſiū hū exaltās ꝛ collocans celo ꝑ martyrium cuius prece nos illuſtrat paradiſi

g 4

gaudium. Colleta. Omnipotẽs ſẽpiterne.

¶ Incipit officium ſancti Antonij cõfeſſoris. Ad veſpas. añ.

Gaudeat eccleſia quã in defũctorũ ſponſus ornat gloria matrem filiorũ. añа. Sapiente filio, pater gloriatur hoc ⁊ in antonio digne cõmẽdatur. aña. Qui dũ ſapientiam ſeculi calcauit prudens ſũmi gloriã patris exaltauit. añ. Auguſtini primitus regule ſubiectus ſub Frãciſco penitus mundo fit abiectus.

Capitulum.

Optauit ⁊ datus eſt mihi ſenſus, ⁊ inuocaui ⁊ venit in me ſpũs ſapiẽtie: preposui illã regnis ⁊ ſedibus, ⁊ diuitias nihil eſſe dixi in cõparatione illius. ℟. Antoni flos hiſpanorũ, vas intelligẽtie: zelo martyr: aper morũ tu fons eloquentie. Fac vt digni ſint tuorum fructus penitẽtie. ℣. Eſto tutor pupillorũ ante thronũ gratie, datqz ſortẽ beatorum poſt ſpẽ frui ſpecie. ℟. Fac vt dig. Hymn.

En gratulemur hodie, chriſto regi iocũdius, in cuius aula glorie iã iubilat antonius. Franciſci patris emulus ſic illi ſe cõtemperat, vt fonte manans riuulus: aquas vite circũferat. Longe lateqz diffudit: ſitiqz mortis aridos

ctos, verbo ſalutis imbuit, dans rore ſacro viuidos. Diuiſio.

HJc ſtigmatũ qui baiulo patri natus innititur, dũ predicat de titulo, confixus ille cernitur.

Sub tanto duce militans, vincendo ſe nõ vincitur, duce miles cohabitans, tã bello nõ cõcutitur. Nos in cãpo certaminis, patrum zelantes gloriam: hic ſub re noſtri nominis, vincamus ignominiã. Preſtet hoc nati genitor, hoc genitoris genitus: ac par vtriqȝ conditor, paraclitus hoc ſpũs. Amẽ. ℣. Juſtus germinabit. Ad magñ.

O ſidus hiſpanie, gẽma paupertatis antonius par ſanctimõie forma puritatis tu lumen italie doctor veritatis, vt ſol nitens Padue ſigno claritatis. Oratio.

ECcleſiam tuã deus beati antonij confeſſoris tui ſolẽnitas votiua letificet: vt ſpiritualibus ſeper muniatur auxilijs et gaudijs perfru. mereatur eternis. Per.

Ad cõpletoriũ. Hy.

IEſu lux vera mẽtium, nos illuſtra diluculo: tot ſignis p ãtoniũ, opaco fulgẽs ſeculo. Hic nautis ĩ naufragio, ſigno ſalutis affuit, quibus ſub lucis radio, vie ducatum prebuit. Hereticũ lux fidei ſigno purgat dũ iacitur ab alto

ya-

vaſis vitrei, fragili-
tas non frangitur.
Irriſor lucis gratie,
ſignorum languet cle
ricus: poſt votũ ſur-
gẽs glorie: ſãctificãt te-
ſtis publicus. Per
hunc nos pater lumi
nũ, ſignes ⁊ lux de lu
mine: illuſtratoris ho
minũ, cuȝ munimine.
Amẽ. Inuitatoriũ.
Accingantur laudi
chori celebri cõuiuio.
p. Vox cõcordet cor
di ori iubilãs antonio
ps. Venite. Hymn
Engratulemur. In
primo nocturno. Añ.
Quorũ vita moribus
hic profitebatur glo-
rioſis precibus iam
cõglorìatur ps. Bea
tus vir. añ. Genero-
ſa ſtirpe ſanctus incli
tus antonius eſt a cu
ius informatus diſci
pline moribus. ps.
Quare fremuerunt.
añ. Huc felices ge
nitores ſacris tradũt
literis. vt virtutũ na
ctus mores vincat
nomen generis. ps.
Cum inuocarẽ. añ.
Adoleſcens ſenſu in
gens cõpleratur ſtu
dia ſeque mundo cru
cifigens mox ſcribit
repudia. ps. Ver
ba mea auribus. añ.
Munda ſeruans vir
ginalis frena pudici-
tie cola vite regula-
ris ſubdit obſeruan-
tie. ps. Domine do
minus noſter. Aña.
Hic prius poſt Ra-
chelis potitus cõnu
bio, exquirẽde ſacre
legis applicat cor ſtu
dio. ps. In domino

confido. ℣. Juſtus deduxit dominus. &c

¶ Incipit vita ſancti Antonij confeſſoris.

Lectio prima.

In Hiſpania ciuitate Oliſyppone que ad occidētale regni Portugallie plagam in extremis terre finibus ſita eſt: quēdam pregrādis eccleſia in honore glorioſe virginis genitricis dei Maria fabricata cōſiſtit, in qua precioſū beati Uincētij martyris corpus honorifice requieſcit. Tu. ℟. Gaude prole fecūdata portugallia: vir bona laude ſona, ob nati magnalia. Quo doctore pluſtrata corruſcat Italia. ℣. Sed tu patrono ditata ſpeciali padua, gratulare iocundare laudib' aſſidua. ℟. Quo docto.

Lectio ij.

Ad cuius occidētaliū valuarū liminibus venerabiles beati Antonij parentes nō lōge manētes felicē hūc in primo iuuentutis flore filiū genuerunt. Nomēq; et Fernandus in ſacro baptiſmatis lauacro imponentes, in eadē poſtmodū eccl'ia educandū pariter tradūt & literis imbuendū. ℟. Decoratur vir pphera ſecretorū nuntius: cleri decus & athleta veritatis anxius: Tue ſortis clarus in etate beata antonius ℣. Gratiarum donis

freta

ſtera preſcius conſor tibus, te ſignorũ lux cõcreta perluſtrat vir tutibus. ℟. Tue ſor tis. Lectio iij.

Qui dũ poſt ãnos pueriles ſimplici ter domi tranſactos fallax mundi ſpecies ac petulantia carnis placẽtia ſuggererẽt: nequaquã his concu piſcẽtie frena laxauit ſed iã ſoli deo ſeruire diſponẽs euidentius id proceſſu temporis opere declarauit. Tu ℟. Archa noui teſta menti vas antiqui fe deris, italorũ pandit gẽti lumẽ veri ſideris Demolitur argumẽ ti impoſturã veteris. ℣. Corde credit pe nitẽti turba facti ſcele ris, error credit inſtru ẽti verbis ſalutiferis ℟. Demolitur argu menti. Lectio iiij.

Spreti. nãqꝫ mũ di ⁊ carnis illece bris ad quoddã ceno biũ ordinis ſancti au guſtini prefate ciuita ti vicinum ſe cõtulit: ibiqꝫ deuotus habitũ religionis aſſumpſit. Tu. ℟. Mira diſpo ſitione paduã vir ap plicat ſub accepti ra tione venerando pre dicat. Quaterdens ſtatione talentũ mul tiplicat. ℣. Non eta tis aut perſone fauor hũc mollificat, dũ pe narum ſeu corone ri te clauſas explicat. ℟. Quater. Gloria patri. Qua. In ij. noc. Añа. Stupẽt do cti de doctrina quã

nō homo docuit: qua doctrina in diuina lege puer affluit. ps. Domine quis habitabit. añ. Cōſumata paſſione fratrū p martyrium minor factus ſpe corone properat Marrochiū. ps. Domine in virtute tua. Añ. Martyr voto cōſecratur enſi parat iugulū, febre tactus reſeruatur ad virtutis cumulū. ps. Dñe eſt terra. Añ. Redit tādē ſpe fruſtratus celſi nutu gratie: legiſlator deſtinatus ciuibus italie. ps. Exaudi deus orationē meā cū. añ. Gaude quōdā ſeculi tranſiens viator ſummi tabernaculi nūc inhabitator. ps. Lectt. añ. Nobis fac propicium, a quo recepiſti cordis deſideriū vitam quā petiſti. ps. Bonū eſt cōfiteri. ℣. Amauit eū. Lect. v.

Ubi dum pacē pectoris importūa carnaliū amicorū frequentia perturbaret: peractis ibidē ferme duobus annis ad ſancte crucis de Colimbria: aliud ſcilicet eiuſdē ordinis monaſteriū trāſuolauit, ad quod tñ ob morū ipſius grauitatē vix ſui ſuperioris licentiā obtinuit. Tu autem do. ℟. Currit hoſtis ac tabeſcit notuqz cōgreditur gutur ſtringēs hūc laſceſcit ſigno crucis pelli. ℣. Illuſtrata vox luceſſit celle lux illabitur. ℣. Dū

ſuperbus intumeſcit hic pauper accenditur. de triũpho ſpes accreſcit pars aduerſa nititur. ℟. Il. lc. vj

Quo ad optatam mentis quietudinem obtinendã perueniens tantũ ibi in omni religionis perfectione profecit, q̄d tranſlatio ſua facta leuitati cordis imputari non potuit. ℟. Victor hoſte triũphato manũ dat ad fortiora, plebs corpore propulſato currit nocte media. ℣ Ad quem cetu congregato geſtat luminaria. ℟. Admirantur que loquatur in ipſo facundia. ℣. Ad quem. Lect. vij

Propellebat aũt cũ iã tũc ſpũs quodã futurorũ preſagio ad diuinarum ſtudia literarum, in quibus iugiter meditãdo, nõ ſolũ qualiter in agro alieno vicia extirpando virtutes infereret ſemetipſum ſollicite primitus excolendo cogitauit. Verũ etiã qualiter fidei normã aſtrueret: ac confutaret errores firmiſſimis patrũ ſententijs ſe muniuit. ℟. Dat virtutis argumentũ vitri conſeruatio, nã vas ſupra pauimẽto proiectũ de ſolio. ℣. In concuſſũ eſt inuẽtũ, nec cõparet leſio. ℟. Dũ querit experimentũ ſignorũ ſuſpitio aucta ſumit incrementũ, fidei deuotio. ℣. In cõ. Lectio viij.

 Sic

Sicque factū eſt: vt illo ſpirāte qui interuallo temporis in docendo non indigeret: nō multo poſt vir dei ſapientie ſpū plenus eſſet. ℟. Quidā nautę naufragantes tempeſtate maxima ac de vita deſperātes mortifere proxima. Antoniū conclamantes queque vouent optima. ℣. Fragor cedit ⁊ procedit ō naui ſuꝑ ſpulia, aura grata fert oblata portus ad preſidia. ℟. Antonium. Ad cā. ańa. Dum in mōtem domini oras nos antoni iunctos deo homini loco ſancto poni. ℣. Juſtus vt pal. Lectio Beatus vir. Lectio. ix

Vndiſtur interea apud Marrochiꝰ ſāguis innocentiū a ꝓphanis dum ibidem contra Chriſtū odioſe deſeuiens in fratrū minorum necē gladiū, erexit rex in manis vbi ⁊ plurimis claruit prodigiorum indicijs: quoniam is qui de celo deſcendit ꝑ quo ⁊ paſſi ſūt moriētium merces factꝰ eſt vite panis. Reſp.

Pauperum collegio pauper in principio ſpū ꝓbatus verbi miniſterio. Nō inſtinctu proprio datus ſed vocatus. ℣. A quo ſit hec datio fiunt teſtimonia moꝝ ⁊ incolatus. ℟. Nō. Lect. x.

Quorum venerādas reliquias vir quidā famoſus noīe

De.

Petrus infãs Mar rochio deferens per ipſorũ merita ſui ipſi us a grauibus peri- culis deliberationẽ, celebreq; eorundem paſſionis ordinẽ di- uulgauit. R. In do- ctrine poculis iuſtus ſua ſingulis reddẽs affluebat loquẽs ma gnis paruulis. V. Veritatis iaculis e- que feriebat. Po tior miraculis virt' hec in oculis omniũ clarebat. V. Verita- tis iaculis. Lect. xj.

Cumq; auribus Fernandi nõ ma niter facti rumor in- ſonuit: tam ſubito ele phantis more ad pre liũ ex aſpectu ſangui nis animari, ita tor a fidei feruore ſurri- pitur chriſtiq; iniuri- am et martyrum ne- cem in ſe mirãda cõ paſſione retorquens nihil prorſus ſe agere reputat: niſi et ipſe ty rannice ferocitati oc currens: eandem pro chriſto cũ pfatis mar tyribus palmã obti- neat. R. Vitã pbãt vilitas ſimplex inno- centie cura diſciplie. V. zelo iuncta chari- tas veritas mode- ſtia teſtes ſũt doctri ne. Sed ſignorũ claritas probat hec. pbatio multiplex in fine. V. zelo. Lect. xij.

Felix iſti quẽ nõ formidãe mortis gladius pſecutoris e neruat: ſed in melius vt pateat perfecte charitatis ardor im

nuitat. Igitur ſuauī animo quid facto ſit opus excogitans: habitū ordinis taliter pro christo defunctorum vitamqꝫ ſequi deliberat: vt vel ſic eſſicatius ad optatum fidei agonem pertingere valeat. Tu aūt. ℞. Si queris miracula, mors, error, calamitas demum lepra fugiunt egri ſurgunt ſani. ℣. Cedunt mare vincula membra, reſqꝫ perditas petūt ꝛ accipiūt iuuēs ꝛ cani. ℣. Per eū pericula ceſſat, ꝛ neceſſitas narrēt hij qui ſentiūt dicant Paduani. ℣. Cedunt mare vincula. Gloria. ℣. Cedūt. Te deum. Euangeliū ſecundū Mathe.

IN illo tempore, dixit Jeſus diſcipulis ſuis Uos eſtis ſal terre: quod ſi ſal euanuerit, in quo ſalietur: Ad nihilum valet vltra, niſi vt mittatur foras ꝛ conculcetur ab hominibus. Uos eſtis lux mūdi. Nō poteſt ciuitas abſcondi ſupra montē poſita: neqꝫ accēdūt lucernam ꝛ ponū eā ſub modio: ſed ſuper cādelabrum vt luceat ōnibus qui in domo ſūt: ſic luceat lux veſtra coram hominibus vt videāt veſtra bona opera ꝛ glorificent patrem veſtrū qui in celis ē. Nolite putare quoniā veni ſoluere legem aut ꝓphetas. Non enim

ve-

veni ſoluere legem,
ſed ad implere. A-
men quippe dico vo
bis, donec trãſeat ce
lum et terra iota vnũ,
aut vnus apex, nõ
preteribit a lege do
nec omnia fiãt. Qui
ergo ſoluerit vnum de
mandatis iſtis mini
mis, et docuerit ſic
homines minimus
vocabitur in regno
celorum. Qui autem
fecerit et docuerit,
hic magnus vocabi
tur in regno celorum
Amen. Te decet lau
us. Collecta. Eccle
ſiam tuã. Retro in
veſperis. In laudibꝰ
aña. Alte tonans an
tonius, alti tonan
tis nũcius, eo quod
alte tonuit in alta tol
li meruit. Ps. Domi
nus regnauit. Capi.
Optaui. Ad reſga.
R. Iuſtũ deduxit. Hy.
Hic ſtigmatum. V.
Iuſtus germinabit.
Ad benedictus aña
O antoni tuba dulci
ſona ſummi dei lene
tonitruũ mẽti nr̃i po
tenter intona: frange
vires prauorũ motu
um per virtutẽ qua
celitus viguiſti, vt in
die tetre caligini, tu
tecũ expertibus cri
minis collocemur ad
dexterã Ieſu chriſti.
Collecta. Eccleſiã
tuam. Ad primã aña
Aſcenſurus ad ethe
rea vir domini cela
ria in cela ſibi lutea
ſcale fixit inicia.
Ad terciã. Hymnus
LAus regi plena
gaudio, qui mer
ces

ces militantium: ſe
ipſū dat antonio, mi
litie ſtipendium. An
toni vir egregie, qui
tue quā prenoueras
hic viuens arras glo
rie, christum videns
acceperas. Pro te
digna dum morreris
natorum fidei cōmo
tio, margarite non fu
nens, cuius ſua poſ-
ſeſſio. Huius hono
rē glorie: predixeras
in padua, que tantis
in regione magne do
nis irrigua. Per te
pater cum filio, cōſo
latorq; ſpiritus, a cri
minum cōtagio, nos
hic emūdet funditus
Amen. Aña. Cla-
mat inter diſcrimina
mortis vir voce libe
ra o glorioſa domina
excelſa ſupra ſydera.

Capitulum et collec-
tio in veſperis. ℟.
Iuſtū deduxit. Ad
vj. aña. Antonius
ad dñm ſuſtolat pre-
ces populi quem an-
te lucis terminū vi-
derūt eiꝰ oculi. cap.
Venerunt aūt mi
hi oīa bona pari-
ter cum illa: et innume
rabilis honeſtas per
manus illius, et leta-
tus ſum in omnibus
quoniā antecedebat
me iſta ſapiētia: et ig-
norabam quoniā in
omnium bonorū ma
ter eſt: quā ſine fictio
ne didici: et ſine inui-
dia cōmunico et hone
ſtatem illius non abſ
cōdo. ℣. Amauit eū
dominus. Collecta.
Deus ineffabilis
potētie: cuius p

providentia vite nſe
momenta decurrunt:
adeſto ſeruorum tuo
rum precibus ⁊ pre-
ſta, vt qui hodierna
die beati Antonij cō-
feſſoris tui memoriā
veneramur: vnigeni-
ti tui maieſtatem fu
turis mentis cernere fe
liciter mereamur.
Per cū. Ad magnifi.
Caro que virum impa-
dus docebat carnem
fragilem predixit ſa-
cra candida futurorum
impaſſibilem. Cap.
Mihi autem dedit De-
us dicere ex ſententia
⁊ preſumere digna
horum que mihi dan-
tur, quoniam ipſe ſa-
pientium emendator.
℟. Juſtus vt palma.
Collecta.
DEus cuius mi-
rabili ſapientia, cele-
ſtia ſimul ⁊ terrena
ſubſiſtunt: adeſto pre-
cibus noſtris: vt qui
glorioſiſſimi confeſſo-
ris tui Antonij mira
laudum preconia pro-
fuſis gaudijs celebra-
mus: ſuperne lucis in-
greſſū, ſuis ſacris ſuf-
fragantibus meritis
conſequi perenniter
mereamur. Per do.
Ad veſperas ſuper pſ.
aīa. Quorū vita. aīa.
Generoſa. an. Hec
felicis. aīa. Adoleſ-
cens, vt ſupra. Cap.
Optaui. ℟. Ama-
uit eum dominus. *
Juſtus ger. Ad mag
nificat aīa. Dū mi-
grat vir pacificus fi-
delis chriſti vilicus
pie diſcordat populꝰ
ſui illius cauſa tumul

tus

tuis. ſed ne creſcat li⸗
im peius fr̄es orant
τ implorant ſit in pa
ce locus eius. Coll
Eccleſiā tuā. retro.

¶ In feſto viſitatio
nis virginis Marie
Ad veſperas ſuper
pſalmos. Aña.

Ut vox Marie eliſa
bet pulſauit auditū
vltra legem naſcenti
um baptiſta domini
natiuitatem ſuā gau⸗
dio τ exultatione p̄
uenit. Añ. Natiuita⸗
tem ſuam prophetan
do preuenit preſētia
domini ſanctificatus:
ante quā natus. Aña.
Nondū ſenſerat ſpūz
vite τ loquente Ma
ria datus eſt ille ſpūs
gratie. Añ. Inſinua
uit illi gratia que na
tura nequiuit attinge⸗
re τ latentem in vte
ro regem parētis e⸗
uāgelizabat eloquio.
Capitulū ad veſpas
τ laudes τ ad tertiā.

Ego quaſi vitis
fructificaui ſua⸗
uitatē odoris: τ flores
mei fructus honoris
τ honeſtatis. ego ma
ter pulchre dilectiōis
τ timoris τ agnitio⸗
nis τ ſancte ſpei. ℟.
Miraculum ſentiēs
myſterium recognoſ
co exultauit infans
in vtero gaudio meo
Beata que credidi
ſti, quoniam perficiē
tur que dicta ſūt tibi
a domino. ℣. O ve⸗
re beata per quā mū
di conditor curat in⸗
firmos, ſanat egro⸗
tos, lapſos erigit. τ

ſtā⸗

ſtantibus eterne vite premia policetur. ℣. Beata que cre. Hy⁹

In Maria vita via, matrē viuentium pie venit qui redemit, peccata delinquentium. Gressum accepit cū concepit, maria multum properans, viſitauit confortauit, eliſabeth cōpatiens. Salutatur inflāmatur eliſabeth ꝛ filius, in audita fiūt iſta, de dono ſācti ſpiritus. Impregnata grauidata fit mater oli ſterelis, infās datus nondum natus, exultat chriſto iubilis. Seruit maior gaudet minor, maria fert ſolatiū, viſitatis preparatis ad ſpiritū prophetico. Precurſorem ꝛ doctorē, maria manu ſubleuat, qui rectorem purgatorem, digito mūdo nunciat. Vt eua plebem duc ac regē, maria cunctos viſitans vt ſaluetur ꝛ letetur, cum tu ſis mater mediās. Amē. ℣. Speciosa facta. ꝛc. Ad magn. Aña. Hodie Joannes ſpiritu ſancto repletu; dominū quem verbis laudare non potuit corporis obſequio recognouit beata Eliſabeth. quam mater domini viſitauit, ut ioannes in vtero ſuo ſpiritum ſanctificationis accipiens precurſoris officiū inchoaret. Col.

Omnipotēs ſempiterne deus, qui

ex abundantia chari-
tatis beatam Mari
am tuo filio fecunda
tam ad ſalutationem
Eliſabeth inſpiraſti,
preſta queſumus: vt
per eius viſitationẽ
donis celeſtibus re-
pleamur, ꝛ ab omni-
bus aduerſitatibꝰ ex-
uamur. Per eundẽ.

Ad completoꝛ. Hym.

SAcre parẽtes vir
ginis ſteriles na-
turaliter, hanc dõno
ſummi numinis, ſuſ-
ceperũt feliciter. Vo
tum vouentes filiam
ad templum trinã
deferunt, deo placen
tem hoſtiam, ibi mã
ſuram deſerunt. In
fãtie tam tenere, cre-
uit virtus ꝛ gratia,
in omni complens o
pere, creatoris obſe-
quia. Regitur ſancti
ſpiritus, domeſtico
dictamine, oĩs virtu
tis penitus, decus ſplẽ
det in virgine. O ẽs
fideles plaudite, ꝛ vir
ginis infantiam, de-
uoto corde colite, mi
rantes eius gratiam
Nam in puella tene
ra, neruat ſenſus ma
turitas, ꝛ conditur ꝑ
opera, habitãs intus
deitas. Docta ma-
tura ſtrenua, ꝛ bono
reſpectabilis, virtu-
te ſcandẽs ardua, cũ-
ctis preſtans ꝛ humi
lis. Sic conditoꝛuꝫ
munere, nimis orna-
ta dotibus, vt digna
foret parere, deum ca
ſtis viſceribus. Glo
ria tibi dñe, qui natus
es de. Inuitatoꝛiũ.
Hodie beatus Ioã-
nes

nes vtero parĉtis in
clusus christi euange
lizabat aduĉtum. ℣.
Venite adoremus.

Hymnus

O Christi mater ce-
lica, fōs viuus flu
ens gratie, pelles cū
cta ſciſmata, Maria
deo proxima. Ex mo
tu veri luminis, tran
ſiuit in mōtaneis, vir
go iuuare vetulā, de
precurſore grauidā.
Mater venit de Na
zaret, vt ſalutet helisa
beth, replentur dono
ſpiritus, anus ꝛ eius
filius. Helisabeth cō
placuit, quod mater
dei affuit: infans gau
det in vtero, preſente
christo domino. Ma
rie viſitatio, exemplū
dat vicinio, quod ſit
parata omnibus, ip-
ſam pie querentibus
Trinitatis clemen
tia, cuncta laxet faci-
nora: per matris xpi
merita, nos ducat ad
celeſtia. Amen.

In primo noct. aña.

Repletus ſpū ſancto
ioannes, non dum ſe
ipſum ſentiens virgi
nis matris preſenſit
aduentum. ps. Dñe
dñs noster. aña. Ad-
ueniente que christū
geſtabat in vtero ioā
nes exiliens in occur
ſu eius geſtiuit erum-
pere. ps. Celi enar-
rant. aña. In ipſo ſa-
lutationis occurſu in
fans in vtero virtutē
venientis expertus
gaudio ꝛ exultatione
repletur. ps. Domi
ni eſt terra. Aña. Et
ſalutantis vox ſalu-

te pulſauit auditum ſpiritus latẽs vẽtris interiora penetrauit. ps Eructauit. Aña. Recluſus ventre mi les cognouit regem ſuum, ⁊ in vtero parẽ tis exiliens dñi ꝓphe tauit aduentum. ps Deus noſter. Aña. Qui a verbis ſalutã tem ſe reſalutare non potuit ipſum exultãti recognouit. ps Ma gnus dominus ver. Aue maria. Lect. j.

Hodierna feſtiuitatis ratio atqꝫ cauſa dilectiſſimi deuotionem veſtram late re non poteſt. Quippe quam euãgelicus ſermo ſingulis vertẽtibus annis tam luculẽter aperteqꝫ pcẽſet vt ignorare fas: non ſit quod totiens fuerit in omniũ auribus clarum Eccleſie vocibus repetitum. ℟. Vt audiuit eliſabeth ſalutationem Marie exultauit infans in vtero eius. Et audiẽs verba domini per os virginis per tonãtis in occurſu eius geſtiuit erumpere. ℣. Vadam ⁊ videbo viſionem hanc magnam, quare rubus non cõburatur ⁊ ardeat. p. Et audiet. Lect. ij.

Verum quoniam res diuinis miſterijs plena eſt, ⁊ multis ac magnis fecunda ſacramentis audebo equidẽ de diuina largitate confiſus aliquid, vt quod pro ſi dei pietate factũ eſſe

credidiſtis eterno di
conſilio non ab re ſic
fuiſſe faciendum ad
miremini. ℟. In ip
ſo ſalutationis occur
ſu infās in vtero gau
dio ⁊ exultatione re
pletur: ⁊ eliſabeth vo
ce magna clamauit.
℣. Unde hoc mihi
vt veniat mater do-
mini mei ad me. ℣.
Tu gloria hieruſalē,
tu leticia iſrael, tu ho
norificētia populi no
ſtri. ℣. Unde. Lec.iij

ET in communi
gaudio tanto ſit
huius diei pietas re
ligioſior, quanto am
plius fuerit ſolenni-
tas ſingulis intelle-
cta. Unigenitus igi
tur dei filius, quam
primum in vtero in-
temerate ꝟginis mor
talitatis noſtre dig-
natus eſt inire conſor
tiū renouationis hu-
mane cepit ſacramē-
ta contexere. ℟. Un
de hoc mihi vt veni-
at mater dñi mei ad
me. ℣. Que dū me
verbo ſalutat virtute
ſanctificat. ℣. Que
eſt iſta que aſcendit,
quaſi aurora conſur-
gens, pulchra vt lu-
na, electa vt ſol, terri
bilis vt caſtrorum, a
cies ordinata. preſa.
Que dum. Lec.iiij

NAm licet intra
maternorum viſ
cerum lateret angu-
ſtias: potentiam tñ
quam habet cum pa
tre cōmunem neque
aſſumpte carnis infir
mitas, neque paren-
tis vteri potuit arcti

tudo perſtingere qui ſalutis noſtre iam tū fundamēta diſponēs clauſum quoque parētis vtero materna ioannē viſitatione delegit. ℞. Felix Marie vox. Que dū corporis tetigit aures: intus ſpiritum ſanctificationis immiſit. ℣. Sonet vox tua in auribus meis: vox enim tua dulcis. ℗. Que dū Gloria pr̄i. ℗. Que dum. In ij. nocturno aña. Eliſabet aūt repleta ſpiritu ſancto miraculum ſentiens myſterium recognoſcens, voce magna clamabat. p̄s Benedixiſti dn̄e Aña. Benedicta tu inter mulieres, ⁊ benedictus fructus vētris tui. p̄s. Fundamēta eius. aā. Sub vmbra illius quē deſiderabā ſedi: ⁊ fructꝰ eius dulcis gutturi meo. p̄s. Cātate domino. j. Aā. Perrexit in montana cū feſtinatione maria, ſed ſecretiore virtute ab eo citato ferebatur curſu quē ventris armario deferebat. p̄s. Dn̄s regnauit exult.

Vocem prior audiuit eliſabeth: ſed iohannes prior gratiā ſenſit. p̄s. Cantate domino. ij. aña Eliſabeth marie tantū ioannes aūt matris ⁊ filij ſenſit aduentū p̄s. Dominus regn. ℣. Benedicta tu in mulieribus. Lec. v.

QUi ſui aduētus

fac

factus precurſor: pre cognouit teſtamenti populū antecederet atq; vt tanq; ſtrenuus dux exercitus domini aduerſus viſibiles & inuiſibiles hoſtes chriſtianitatis verilla deferre intrepidus intra viſcera adhuc parētis incluſum armis hunc inſeparabilibus inſigniuit. ℟. Acutius matre ioannes audiuit & vidit. Et quē verbis ſalutare non potuit ꝓphetico gaudio recognouit. ℣. Inſinuauit illi gratia que natura nequiuit attigere. ℣. Et quem.

Lectio. vi.

DEcebat enī illū que primus omniū in clientelam xpi additus eſt, in tā nouatamq; inſolita ratione inſertus: corpori eius cunctis mortalibus, non modo ſanctitate, verū etiā officio ac dignitate preſtare: vt ex eo iam tēpore credamus cum ſingularem illā prerogatiuā cōſecutū, qua nō cuiuſlibet ſed dei atq; hominis teſtimonio omnibus meruit hominibus āteferri: chriſto ipſo docente. Inter natos mulierum non ſurrexit maior ioāne baptiſta. ℟. Recluſus vētre miles cognouit regem ſuum. Et in vtero parētis exultēs dñi euangelizabat aduentū. ℣. Vix enim erat illi ſpūs vite & iā

inerat ſpūs gratie. ꝑ
Et in vtero. Le. vij
F Acta autē hec
ſunt viſitāte ma
ria eliſabeth nam in
ipſo ſalutationis oc-
curſu queadmodū e-
uangelica pāte facit
hiſtoria infās in vte-
ro virtutem venientis
expertus gaudio ꝛ e
xultatione repletur:
magnum ſane ſtupē
dūqꝫ miraculū, ꝛ qꝺ
oīa ferme noſtre ſalu
tis ſacramēta cōplec
titur. ℞. Duplici mi
raculo licet honore di
uerſo prophetāt ma
tres ſpū paruulorū.
Et alter grā infudit
in alterū alter infuſā
ab altero recogno-
uit. ℣. Ex ore infātiū
ꝛ lactentiū, perfeci-
ſti laudē propter ini-
micos tuos. ꝑ. Et
alter gratiā. Le. viij
E Rgo huic apoſto
lica ſedes nō ab
re feſta celebrādo cō
ſtituit: vt vno eodem-
qꝫ religionis officio,
tam ꝛ ſi ratione diuer
ſa viſitant, ꝛ viſitate
ac vtriuſqꝫ pignori-
bus digni hodie a fi
delibus referātur ho
nores. ℞. Veteri ſub
lege ordinem ſuū nō
potuit ſeruare natura
Quoniā per nouā di
uinitatis gratiam no
uum ſaluti omniū mi
ſteriū parabatur. ℣.
Ultra legem naſcen-
tium. baptiſta dn̄i na
tiuitatem ſuam gau
dio ꝛ exultatiōe pre
uenit. ꝑ Quoniā p.
Gloria pri. Quoniā.
Ad cā aña Ex ſeere

to maternorum viſ-
cerũ duo paruuli toti
us mũdi gaudia futu-
ra preludunt. Ccã.
Audite me. ℟.
Poſt partum virgo
inuiola. Lectio ix.
Lectio ſancti euãge
lij, ſecundum Lucã.
In illo tempore.
Exurgẽs Maria
abij in montana cum
feſtinatione in ciuita
te iuda. Et intrauit
in domum zacharie
⁊ ſalutauit eliſabeth.
Et reliqua. Omelia
lectionis eiuſdem ve
nerabilis Bede preſ
byteri.
Lectio ſancti euã
gelij. Quam au
diuimus fratres cha
riſſimi ⁊ redemptio
nis noſtre nobis ſem
per venerãda primor
dia predicat ⁊ ſaluta
ria ſemper immitan-
de humilitatis reme
dia comendat. ℟.
Beatam me dicent
omnes generatiões
Quia fecit mihi mag-
gna qui potens eſt, ⁊
ſanctum nomẽ eius.
℣. Et miſericordia
eius aprogenie in ꝓ-
genies, timentibus
eum. P. Quia fecit
Lectio decima.
Namq3 peſte ſu-
perbie attatũ ge
nus humanum periε
rat ⁊ decebat vt me
dicamentum humili
tatis, qua ſanaretur
prima mox incipien-
tis ſalutis tempora
precẽderent. ℟. Ma
ter dñi mei venit ad
me facie rutilãs vul-
tu coruſcãs pulchri

or luna, ſole ſplendidior. Hãc vt vidi maieſtatẽ eius expaui, vt audiui virtutem eius experta ſum, vt tetigi profũditatem eius ſui ſãctitudinis admirata. ℣. Vidi ſolem cum fulgere, ⁊ lunam incidentem clarere. ℞ Hanc vt.

Lectio .xj.

Et quia per temeritatẽ ſeducte mulieris mors in mũdũ introierat congruũ fuit, vt in iudiciũ vite reuertentis mulieres ſe deuote humilitatis inuicẽ, ac pietatis preuenirent obſequijs. ℞. Unde hoc mihi vt veniat mater dñi mei ad me: Cuius me mirabiliter conſolatur aſpectus obtutus recreat verba reficiunt. ℣. Que eſt iſta que aſcendit per deſertũ delicijs, affluens innixa ſuper dilecto ſuo. ℞ Cu'

Lectio .xij.

Prior ergo nobis beata dei genitrix ad ſublimitatem patrie celeſtis iter oſtendit humilitatis non minus religiõis quã caſtitatis exẽplo venerabilis. ℞. Fons ortor, puteus aquarum viuentium Surge aquilon ⁊ veni auſter perfla ortũ eius ⁊ fluant aromata illius. ℣. Sacrariũ trinitatis aduenit templum ſpiritus ſancti, adeſt, preſto ẽ ſpectaculum angelorũ ſpes vnica mũdi refulget.

℟. Surge aqui. Glo-
ria patri. ℟. Surge.
Te deum laudamus
Secundum Lucã.
In illo tempore.
Exurgens maria
abijt in mõtana cum
feſtinatione in ciuita
tem iuda. Et intrauit
in domũ zacharie ⁊ ſa
lutauit Eliſabeth. Et
factum eſt vt audiuit
ſalutationem marie
eliſabeth. Exultauit
in gaudio infans in
vtero eius. Et reple-
ta eſt ſpũ ſancto eliſa
beth, ⁊ exclamauit
voce magna ⁊ dixit.
Benedicta tu inter
mulieres, ⁊ benedi-
ctus fructus ventris
tui. Et vnde hoc mi
hi vt veniat mater
domini mei ad me?
Ecce enim vt facta ẽ
vox ſalutationis tue
in auribus meis, ex-
ultauit in gaudio in-
fãs in vtero meo. Et
beata que credidiſti
quoniam perficiẽtur
ea que dicta ſunt tibi
a domino. Et ait ma
ria. Magnificat ani-
mea dominũ. Et ex-
ultauit ſpũs meus in
deo ſalutari meo. A-
men. Te decet laus.
Oratio. Omnipõs.
retro ad veſperas.
In laudibus. Aña.
In mõtana virgo cũ
feſtinatiõe officij me
mor iniurie ĩmemor
affectu vrgente nõ ſe
xu relicta domo per-
regit. Capitulum
Ego quaſi. Retro. Hy.
Aue maria gra. Hy.
De ſacro taberna
culo, virtutũ flos

egreditur: in montis diuerticulo, odor ma rie ſpargitur. Ex charitati germine, eliſabeth appropriat, et pietatis culmine, ipſam deuote viſitat. Salutat ſeruã dñã, hec matrẽ chriſti nominat, cõfertur ingẽs gratia, matrẽ et prolem ſaciat. En xpi incarnatio, per nõdũ natum panditur: hũc adorat cum gaudio, qui vẽtre matris clauditur. Clamat ſenex in iubilo, vidẽs Marie gloriã, beata credens angelo, fuiſti rẽ veridicam. Hic ſtirpet rerum regula, nature mutans ordine: vbi fiunt miracula, p ſolum celi principem. Preſta virgo piiſſima, ſufficiẽs auxiliũ cũ ſic mater largiſſia, nos viſitet in ſeculuz. Amẽ. ℣. Specioſa. Ad bñs añ. Surge propera amica mea, colũba mea, et veni, ſonet vox tua in auribus meis: vox enim tua dulcis que dũ aures mei corporis tetigit latenti intra viſcera puero ſpũz ſanctificationis ĩfudit. Col. Dĩps. Retro ad veſperas Ad primã añ. Venit propiqua ad proxima iunior ad ſeniorem, nec ſolũ venit, ſed etiam prior ſalutauit. Ad iij. hym

O Dei ſapientia attingẽs cũcta fortiter, humani laſſus vicia. ſubleuaſti ſuauiter. Suſpſiſti formã

bo:

hominis, in qua mor
tem ſuſciperens exal
uo naſcens virginis,
ne conſors culpe fie-
res. Replens matrẽ
dulcedinis, dono dñi
aluo clauditur: ſic ple
na bonis inclitus, vt
ſtella fulgens oritur.
Amoris dãs indicia
certatam efficaciter.
tota noſtra preconia
a te traxiſti dulciter.
Gloria tibi dñe, qui
natus es de virgine
idem manens in nu-
mine, patri cum ſctõ
flamine. Amen. Añ.
Feſtinabat quippe
dñs in vtero conſtitu
tus ſanctificare ioan-
nem, vt ad ventrem
parentis exorſus pre
curſoris officium in-
choaret. Capitulũ.
Ego quaſi, retro ad
veſpas. ℣. Aue Ma
ria. Collecta. Omñs
ſẽpiterne deus, qui
ex abundan. Ad vj.
Aña. Quaſi non hu
mani hoc meritũ, ſed
diuine gratie munus
eſſe cognoſcat Eliſa-
beth dicit, vnde hoc
mihi. Capitul. ⁊ col
lecta ad vj. ⁊ ad ix. q̃-
re in natiuitate beate
marie. Ad ix. Aña.
Audiens aũt maria
cognatã grauidã leta
quidẽ pro voto, ſed
multo letior pro mi-
raculo continuo d̃ il-
lius obſequio cogita
uit. Ad veſperas añ
Repletus ſpũ ſancto
aña. Aduenĩẽte. añ.
In ipſo ſalutationis.
Aña. Ut ſalutantis.
Capit. Ego quaſi,
vt in primis vis. ℟.
Poſt

Poſt partū. hy. In maria vt in j. vis. ℣. Specioſa facta. Ad magnifi. aña. Beata ſterilis que precurſo rē dñi ſenio ingraueſ cente concepit beati or virgo que deū at qʒ hominē genuit, v traqʒ miraculum ſē tit myſteriū recogno ſcit, ſʒ Eliſabeth ſuū vertit in preconia vi ſitantis maria vtrū qʒ refert in gloriā cō ditoris. Col. Omps. Ad cõpleto. Hym. Sacre parētis. Di nus ad nocturnus. O xpi mater. Pri uatis dieb⁹ in primo nocturno aña. Reclu ſus. aña. Ur verbis aña. Eliſabeth autē. ℣. Aue maria Bene dictio. Alma virgo. Lectio Que eſt iſta que progeditur, que re in aſſumptione. ℟. Viſitatio tua deige nitrix virgo. ℣. Gau dium annunciauit v niuerſo mundo. p̄. Deigenitrix virgo. In ij. nocturno. All'a Capitu. Ecce iā ve nit. ℣. Benedicta tu. Collecta. Deus qui virginalē aulā. In laudibus añ. In mō tana virgo. Capitu. Magnū pietatis ſa cramētum. ℟. Aue maria. Hymn⁹. De ſacro tabernaculo ℣. Specioſa facta. Ad benedictus Antiph. Tunc veniente Ma ria: tunc mihi aurora refulſit, ⁊ orridis po pulo fugientibus ver bis celo rubeſcente

diem vtrūq3 a nocte diſtinxit tunc quoq3 mihi audita vox eſt ꝛ quaſi ſibilus prodijt ex vtero meo. Col Omnipotens ſempiterne deus, qui ex abundan. Ad veſper. ſicut in die. Aña. Ad magn. Uenit ad me virgo delicijs affluēs innixa ſuper dilecto, qui ſuo recumbebat in vtero, ꝛ domū ingreſſa meam totam pene vnguentorū ſuorum odore cōpleuit. Sabbato infra octa. ad mag. aña. Hodie ioannes ſpiritu ſācto Dominica infra oct. Inuitatoriū. Hodie beatus ioannes. In j. nocturno aña Benedicta tu inter. aña. Sub vmbra illius.

aña. Perrexit in montana. ℣. Aue Maria gra. ſicut in die. Lec. e ſermone ſancti Sixti pape quarti. Le. j. Porro pretereundum eſſe nū arbitror in hac feſtiuitate quatuor ſingulares pſonas matres videlicet duas ſuo vtranq3 cū pignore vna ſub celebritate venerari. Le ij Et quāuis inter eas diuerſa ratio fuerit, variaq3 proportio, nā pro diuerſitate mēſure gratiarum atq3 virtutū, iura quoq3 in eis variantur honorū in bis tamē omne decus eccleſie ornamentū omne ac velut in ſūma vniuerſum specumē ſācritatis inſpicitur.

Lectio.

Lectio tertia.

Q Uippe hic ſalua
tor ē ⁊ premicie
ſaluādorum, ⁊ in his
quidem ſi puritatem
innocentum queris:
habeto ioannē ſi quā
dorē virgineū: mater
dñi adeſt: ſi deniqꝫ iu
uat manſuetudinem
continentiā atqꝫ mo
deſtiam conſectari.
Eliſabeth reſpice: in
qua patriarcharum
quoque pietas ⁊ reli
gio ut commendat.
Tu autem. Lect. iiij

V Is poſtremo pro
phetarū ſpiritum
cernere ⁊ admirari lu
men, quo diuinarum
abdita rerum, ⁊ ipſi ꝑ
tingere ⁊ nobis pate
facere potuerūt. Ioā
nem animaduerten
dum vertito etiā in
vtero prophetantem
cui neqꝫ apoſtolici or
dinis decus, neqꝫ e
uangeliſtarum gloria
defui. Tu autē. Lc. v

C Onfeſſorqꝫ al
mus ⁊ annuncia
tor futurus veritatis
immaculatā vitā im
piiſſimi regis ſeuo mu
crone finiturꝰ. Quid
plura? Sane hic noui
ac veteris teſtamēti
ſacramēta, ſi ꝑſcruta
ri libet cum maxime
liceat inuenire perfa
cile eſt. Lectio. vj.

N Am ⁊ vmbrā il
lius ⁊ veritatem
iſtius, vt amborum
vtriqꝫ lineis vna exi
ſtēs feſtiuitas iſta cō
plectitur. Tu. le. vij.

M Erito igitur pre
fatus pontifex
Sixtus ab omnibus

eam eccleſijs cenſuit celebrandam cunctorumqꝫ fideliũ votis recelendam eſſe conſtituit, quando quidẽ in hac vna tãqꝫ in oĩum chriſtianorũ celebritatũ origine licet aliarum omnium vel inicia cõtẽplari. Lu.

Ja igitur Le. vij ꝛ euangelice narrationis hiſtoriã proſequentes tante feſtiuitatis miſteria, atqꝫ ſacramẽta diſſeramꝰ vt hos dies quos nobis letiſſimos ac iocũdiſſimos reddit ipſa celebritas in tãtarum contemplatione virtutum deuotione tranſigamus. ℣ melia cum euangelio ſicut in die. Ad cã. añ. Alleluia. In laudib. ꝛ ad horas diei. Alla. Ad benedictus. aña. Surge propera. Ad ṽs aña ſup pſalmos. Inſinuauit illi gratie ſicut in die Aña. Ad magnificat. Beata ſterilis. In octau i viſitationis omnia fiãt ſicut in die.

¶ In feſto ſancti Iacobi apoſtoli, ad veſperas. Aña.

Elebremus bũi li deuotione patronis noſtri ſolennitatẽ vt eius meritis ꝛ precibus a delictis cũctis liberari mereamur. Aña. O beate iacobe apoſtole xp̄i. intercede pro nobis ad dñm deũ noſtrum vt dimittat nobis delicta noſtra. añ. Sã

etiſſime iacobe inter cede pro nobis vt cõſortes glorie ſãctorũ tecũ effici mereamur Aña. Intercede pro nobis ſancte dei apoſtole iacobe, vt digni efficiamur promiſſionibus xpi. Ad vs. ⁊ laud. ⁊ ad iij. capit.

M Iſit herodes rex magnus, vt affligeret quoſdã ð eccleſia: occidit aũt iacobũ fratrem ioannis gladio. ℟. Admirans chriſti. Hymnus.

D Extera dei beata piſcatores eſt piſcata capturus mũdi, populos õnes humiles ad celos. S ecus mare ambulant, genus ſanctum reparauit, in arte piſcatoria terrarum luminaria. I nter quos erat beatus, celitus predeſtinatus, iacobus frater ioãnis, nepos marie virginis. D ica chrõ eſt vocatus, qui cũctis exoccupatus, mox eundem eſt ſecutus, cui extitit deuotus. C uius beati oculi, qui viderũt regẽ celi, glorie ſue ſpecie, in Thabor ſuperficie. Q uem vox paterna docuit, quod chriſtus ſibi placuit, cuius fõte eſt potatus, ſigniſq; corroboratus.

I N iudea Diuiſio predicauit Hiſpaniã illuſtrauit doctrina vitaq; micans autore vite predicãs I nter fuit chriſti ſignis, ⁊ horrori paſſionis: quẽ aduocabat

dig-

dignitas, atque vrge bat charitas. Ab herodem decolatur, et a christo coronatur ſic primus apoſtolorum, ſumpſit primatum celorum. O ſanctiſſime Jacobe, nobis iuuamen exhibe dei fruendi gratia, et eterna letitia. Gloria ſit trinitati, et ſimplici vnitati, ammodo et in eternum, per ſeculorũ terminũ. Amẽ. ℟. Nimis hono.

Ad magnificat aña.

O lux et decus hiſpanie ſanctiſſime Jacobe, qui inter apoſtolos primatum tenes primus eorum martyrio laureatus: o ſingulare preſidiũ, qui meruiſti videre redẽptorem noſtrum adhuc mortalem in deitate transformatum, exaudi preces ſeruorum tuorum, et intercede pro noſtra ſalute, omniumq; populorum. Alleluia. Collecta.

Eſto domine plebi tue ſanctificator et cuſtos, vt Apoſtoli tui Jacobi munita preſidijs: et cõuerſatione tibi placeat, et ſecura deſeruiat. Per dominum nr̃m

Inuitatorium. Veneremur chriſtum regem. ℣. Quod iacobus iam perhennem promeruit regni ſedẽ ps. Venite. In j. nocturno aña. Ut celeſtis firmamenti intonuit vox iacobi dum gloriã narrat de. aña Laudabitur in dño qui

qui philetum dei ver bo magi reſoluit vin culo. an̄. Quod a do conſtitutus princeps terre ſit iacobus her mogenes ſentit ma- gus. an̄a. Glorioſus princeps iſte deo con iunctus abrahe triū phato gaudet hoſte. An̄a. Hereditatē tu deus per iacobū cre- dētibus dediſti in ce leſtibus. an̄a. Intel lexit dei facta ꝛ quod de nati gloria intonu it vox paterna. verſ. In omnem terram. ℟. Fulget ſol ſpēdi- dus iter primatis vo cibus. ℣. Qui in car- nere reuerēda chriſti vi- derunt gloriam. ver. Tres pre cunctis ſūt electi quorum felices oculi. ℣. Qui. reſpō. Dum tropheū ſalua- toris predicaret ſyna gogis ars magorum fit obuia. ℣. Qui do cebant contraria. ℟. Quos reuincens per ſpiritū conuertit oēs ad dominū. ℣. Qui doce. ℟. Apoſtolus chriſti iacobus per ſy nagogas ingrediens ꝯ populando ſuperſti tionem demonū fala cem. ℣. Ieſu dn̄i pre dicabat fidem. verſ. Monita ſequēs ma- giſtri ſui dicētis, pre- dicate euangeliū om ni creature gentibus deum ignorātibus eiſ dem. ℣. Ieſu. ℟. Ad mirans chriſti gratiā am ioſias poſcit ve- niam. ℣. Clamans o ſācte Iacobe, fac me chriſtum agnoſcere.

℟. Fundẽs preces cũ
lachrimis, ad pedes
eius ꝓcidit. ℣. Cla.
In iij. nocturno, aña.
Iſtius namq3 meri-
ta ſũt a deo exaltata
peccatorum frõte tri
cta. Aña. Per iaco
bũ in iudea lux fidei
fulſit orta rectis vn-
da leticia. aña. Chr̃o
cuius mente tota ſer
uauit teſtimonia iã
cõregnat in ſecula.
aña. Actori celebris
pangat pia cõſcio lau
des alterniq3 chori
iacobi conſa mulatur
honori. aña. Huius
in eccleſia micat, vt
ſol plenaq3 luna vita
fides meritum virtꝰ
doctrina tropheum.
Aña. Intercede pro
nobis ſancte dei apo
ſte iacobe, vt digni ef-
ficiamur promiſſioni
bus chriſti. ℟. Con-
ſtitues eos. ℟. Du-
cebatur ad victimã
apoſtolus ſicut agnꝰ
℣. Cum vidiſſet para
liticum ſer mox oran
ti remedium. ℟. Fi-
de plenus ⁊ merito
ſpe gaudebat in dño.
℣. Cum. ℟. Iã addi
tum ſecũ pene dum
iacobus lauat fronte
xpi firmat ⁊ in fide.
℣. Hoc triũphat cõ-
mitante. ℟. Dãs oſ
culum illi pacis, ſig-
nãſq3 capit martyris
℣. Hoc. ℟. Adeſt
nobis valde letabun
da dies precellentiſſi
mi Iacobi apoſtoli.
℣. Per cuius ſalu-
berrimã predicatio-
nem totius plebs hiſ
panie ſuſcepit agnoſ

cere redemptorē. ℣. Diuini muneris claritate perfulgens ſanctus apoſtolus chriſti mentibus ferorū hominum veritatis lumen immittere nō deſiſtebat. ℟. Per cuius. ℟. Ab ioſia fune vinctus ad Herodem eſt perductus. ℣. Dum bibere iā felicem chriſti ſitiret calicem. ℣. Qui vt iudeis placeret hunc dcolari ſtatuit. ℟. Dū

Ad ccā aña.

Eximij patroni nr̄i diei huius Apoſtoli domini iacobi ſolēnitatem celebremu deuotione humili, vt eius almis precibus a noxis cunctis mereamur liberari. ℣. Annunciauerunt. ℟. ix. Inſignis athleta dei iacobus ſalutarē xp̄i poculum quod per amor ſiciebat ſi m. ℣. Dum biberet meruit primus ad deſideratam regni ſedē ateēdit torque ⁊ purpura decoratus. ℣. Nos prece ducat eo, quo gaude ⁊ ipſe tropheo ℣. Dū. ℟. x. Alme perpetui luminis lux apoſtole Jacobe obſerua tuorum intima famulorum illumina. ℣. Ut valeāt tēpora ſic ducere ſecli qđ valeāt gaudia cātare vite ℣. Sedulus eſto xp̄i benigne apoſtale interceſſor pro hijs quibus datus es pater ⁊ paſtor. ℣. Ut vale. ℟. xj. Immenſe ſaluatoris amore feruebat

bat iacobus cum ioã
ne. ℟. Dum petit dx
tera leuaqz illi regnã
ti aſſidere. ℣. Unde
⁊ ſi error iure corripi-
tur confundi, tamen
amor non meretur.
℟. Dum petit. ℟. ℣.
Quanta refulſit gra
tia per iacobum in io
ſia os eius pugnis ce
ditur. ℣. Quia xp̄m
confitetur. ℣. Dign⁹
ergo cū iacobo adiu-
dicatur gladio. ℟.
Quia. Colle. Eſto
dn̄e. In laudes añ.
O beate iacobe om-
nium corde ore voce
cantande, o patrone
ſingularis amabilis,
intercede pro nobis
ad dominum. Capitu.
Miſit herodes. ℟.
Cōſtitues eos. ℣.
In iudea. ℣. Nimis

Ad benedictus añ.
Congaudendum eſt
charitati tue Chriſti
apoſtole inclite, qui
cū fratre chariſſimo
Joanne dum deſide
ras cōregnare precio
ſum eius calicem de
legiſti bibere, o bea-
te iacobe tue conſor-
tes glorie, fac nos ſā
cta interceſſione.
Collecta. Eſto dn̄e.
Ad j. añ. Ad chriſti
vocem cū naui retia
patrē ⁊ mundū ſiquid
poſſederat omne reli-
quit. Ad iij. añ.
Apoſtolus chriſti ia-
cobus per ſynagogas
ingrediens erradicā-
do ſuperſtitionem de
monū falacem Jeſu
domini predicabat fi
dem. Cap̄m. Miſit
herodes. Collecta.

Eſto domine. Ad vj aña. Dum facie tua chriſte reſplenduit aſ fuit iſte aſtitit ⁊ celi- ca reddita vita puel- le. Cap. Ibant apo ſtoli gaudentes. Conſtitues eos pri cipes. Collecta. Maieſtatem tuã dñe ſupliciter ex oramus, vt ſicut eccle- ſie beatus iacobus a poſtolus extitit predi cator ⁊ rectoꝛ ita a- pud te ſit pro nobis ꝑ petuus interceſſoꝛ p. Ad ix. Aña. Sacra voce tonans iacobus ſignisqꝫ corruſcans fi lius eſt tonitrui dig- ne cum fratre vocat⁹ Capit. Per manus apoſtoloꝛum. ℟ An- nunciauerunt opera dei. Collecta.

Adiuuet eccleſiã tuã tibi dñe ſup- plicando beatus Ja- cobus apoſtolus ⁊ pi us interuentoꝛ efficia- tur: qui tui nominis extitit predicatoꝛ. p. Ad veſperas ſup ps. aña. Ut celeſtis fir- mamenti. Capitulũ. Miſit herodes. ℟. In omnẽ terram. ℣. Nimis. Ad mag aña O beate dei athleta iacobe, o preclarum decus apoſtolice tur me, quam prima ſua uiſſima factus hoſtia chriſti ad regnũ pro- thomartir inclite pre ueniſti tu pro nobis qui ſacris preuenias precibus maieſtatem dei. Collecta. Eſto domini plebi tue. ⁊c.

Jo

¶ In feſtiuitate beati Hieronymi preſbyri ⁊ doctor eccl'ie. ad veſperas aña.

Clerus doctor ⁊ lux fidelium orbis decus candoris lilium norma vite lex morū omnium felix celi ſortitur brauium ℣. Iuſtus germinabit.

Deus qui nobis per beatum Hieronymum confeſſorē tuū ſcripture ſācte veritatem, ⁊ miſtica ſacramēta reuelare dignatus es: preſta q̄s: ut cuius natalicia colimus: eius ſemper erudiamur doctrinis ⁊ meritis adiuuemur Per. Inuitatoriū.

Omnis ſapientie ducem adoremus. ps. Doctorū eccleſie ſpecimen laudemus. ps. Venite exultemus.

Hymnus.

Hec dies ſacre fidei optata parit gaudia: dū luce tanti radijs: errorum ceſſant deuia. Summū iubar docentium, ſalue decus ⁊ gloria: in chriſto lux credentium, falſitatis victoria. Hereticorum malleus, errorum frangis fortia cibus doctrine melle vite paras conuiuia. Officiorum ſerie, dictas cleri conſortia, ōni morū manerie, per te fulget eccleſia.

Diuiſo.

Lux vita heremicolis, exempla das egregia: tranſla

tor fers chriſticolis, vera ſcripture omnia Baptiſte dātte ſimilem vite ſancte ſublimia: traſcendis pene hominem ob gratiarum grandia. Hieronyme muneribus, in celi magnus curia, te ſequi da fidelibus, qui tua promunt munia. In ſanctorū ſplēdoribus, vni Deo ſit gloria: qui Hieronyme precibus, det nobis celi gaudia. Amē

In primo nocturno.

aña. Omnes fideles pariter celi ciues cantate chriſti redempti ſanguine hieronymū laudate. ps. Beatus vir. aña. Nouū preſtet preſidium norma vite beate qui doctauit hieronymū, oēs gentes laudate. aña. O quam ſanctū hieronymū leo de ſilua predicat, qui ſcripturarum cumulum, mira virtute enodat heremite mirificam, vitam gerēs prelucidā celi ciues letificat, celi ciues magnificat. aña. Intrauit monachus ardore inflāmatus ante dei preſepiū hieronymus beatus. aña. Ingemiscēs hieronymus charitatis dulcedine ſūpſit corpus dominicum. dicēs ſalua me domine. aña. Regni celeſtis cura cito obuiam venimus pro hieronimi anima quia mandauit dominus. ℣. Juſtū deduxit dominus per. &c. Sermo ſācti Euſe.

Euſebij cremonēſis ad beatum Damaſū epiſcopū Portuenſem ⁊ Theodoſium ſenatorē. Lectio .j.

HIc vere fuit ille iſraelita, in quo dolus non fuit elect⁹ ſecūdum cor dñi, ad loquendū omnia que ſibi mandauerat dñs vniuerſis gentibus: vt ſētes euelleret, deſtrueret diſperderet ⁊ diſſiparet ⁊ ſapientiā verā ſeminaret, edificaret, atq; plātaret. Tu autem domine. ℟. Vite preclare ſpeculum ⁊ norma ſāctitatis piſſimis hieronymus doctor veritatis. ℣. Vite reſoluēs debitum ⁊ ſue proſperitatis. Alleluia. ℣. Sacrum corpus cōtegite illud humo credentes expoliatū veſtibus ſtis obedientes. ℣. Vite reſoluēs debitum ⁊ ſue proſperitatis. Alleluia. Lec.ij.

HIc eſt fratrum amator, hic eſt q̄ populo chriſtiano tot librorum volumina ex linguis Hebraica ⁊ Greca in latinā nō paruo pondere tranſtulit. Hic eſt qui eccleſie officium primitus ordinauit. Tu. ℟. Paſtor ⁊ doctor optime cur nos deſolatos ſine preſule deſeris filios enutritos. ℣. Errantes ⁊ omnibus bonis priuatos. alleluia. ℣. Erue pater profugos in terra aliena non habentes refugiū, neq; ſalutis

veniã. ℣. Errantes.

Nam cũ (Lec. iij. oli in eccľa vnuſquiſqȝ caneret quod volebat: Theodoſius imperator Damaſũ papam rogauit: vt alicui viro docto eccleſie officium committeret ordinãdum. Ipſe aũt ſciẽs ſanctũ hieronymum in lingua latina, greca ꝛ hebrea eſſe perfectum: eidẽ officium comiſit ordinandum. Tu autem.

℟. Terre aſperitatẽ, vt preſentit vir dei. ℣. Jocundatus nimium fecit ſermonẽ verideiijciẽdo vicia plãtauit qui ſunt dei. alleluia. ℣. Regulã dedit fratribus fultam dei timore ꝛ ornatã virtutibus dominico ſermone. ℣. Jocũdatus. Lec. iiij.

At ipſe ordinauit officium. Deus in adiutorium meum intẽde horis ſingulis premittendo: ꝛ pſalterium per ferias diſtinxit. ꝛ vnicuiqȝ ferie nocturnum propriũ aſſignauit ac gľia patri: in fine cuiuſlibet pſalmi dici inſtituit. Deinde epiſtolas ꝛ euangelium per anni circulum decantãda ceteraqȝ ad officium pertinentia: preter cãtum rationabiliter ordinauit. Tu autem.

℟. Vocemqȝ mediocriter eleuans vultu placido. ℣. Oſculum dedit pariter ſuis iocũdo animo. alleluia. ℣. In celum tenſis

manibus ad deum o
rauit lachrymis me-
diantibus ipſe ſe cō
mendauit. ℣. Oſcul.
In ij. nocturno. aña.
De carnis ergaſtulo
animam ſeparate eā
cum ſumo gaudio fe
rentes iubilate. ps.
Dñs quis habitau.
aña. Immenſis be-
neficijs hieronymū
laudemus cecis, vi-
ſū reſtituit, tactu lau
demus deum. aña.
Hieronymum ſoluē
tem lingue vinculū,
⁊ aurium vocate do
ctorem eximiū extol
lentes laudate.
Nobis aſſit hierony
mus virtutibus orna
tus per quem malus
hereticus in lignum
eſt mutatus, ⁊ omni
bus videntibus ab
igne fuit crematus ⁊
in cinerem conuerſus
deus ſit benedictus.
aña. Inſtante vite tē
pore cum vocaretur
celitus deficiēte cor-
pore confortabatur
ſpiritus. aña. Ange-
lorum inuitatus ad vi
tam ⁊ officium ⁊ ab
eis comitatus. verſ.
Amauit. Lectio. v.
MIſit autem illud
ad ſummum pō
tificem: quod ab eo
ac cardinalibus om-
nibus eſt approbatū
⁊ perpetuo eſt autēti
catū. Hic eſt qui toti
us ſacre ſcripture aſ-
pera fecit plana: in cu
ius lumine vidimus
lumina: ⁊ pane ſue ſa
lutifere doctrine pa-
ſti ambulamus vſq;
ad montē dei Oreb.

Tu autẽ domine. ℟.
Eccleſie officiũ hic
ordinauit rectius da
niel ac eulogium ver
ti de fõte verius. ℣.
Propheticũ eloqui-
um expoſuit perfecti
us catalogum illuſtri
um virorum dat inſi-
gnius. ℣. Philoſo-
phorum omnia no-
uit ipſe pleniſſime
theologorum ſtudia
vicit perſpicaciſſime
℣. Propheticum.

Lectio. vi.

HIc eſt flumen a-
que viue ſplendi
dum tanquã criſtal⁹
procedẽs de ſede dei
in medio eccleſie. Et
ex vtraqз parte eius
lignum vite afferẽs
fructus tempore ſuo
cuius folia ligni ſunt
ad gentium ſanitatẽ.
Uir iſte ĩ populo ſuo
mitiſſimus apparuit
a deo eſt ⁊ hominib⁹
dilectus orat nunc p̃
eccleſia ſancta. Tu.
℟. Studioſus in pla
tone pariter ⁊ cicero
ne minus curans de
ſermone tradito diui
nitus ẽ attritus paſſi
one. ℣. Et punitus
celitus. ℣. Qualis
ſit tũc requiſit⁹ xp̃ia-
nus falſo dictus tuli
anus recenſitus fla-
gris multis ⁊ aflict⁹.
℣. Et puni. Lec. vij.

UAs vere admira
bile: omni orna-
tum lapide precioſo:
opus excelſi. Uerũ-
tamẽ de his quid plu
ra dicamus. Cuius
enarrant celi gloriã
⁊ opera ſcripturarum
manuum eius annun-
ciat

ciat firmamentum. Nec ſunt loquelle ne qz ſermões cinus nõ audiantur doctrine verba: cum in omnẽ terram exiuit ſonus eius. Tu autem do. ℟. Regis regum ſanctus corpus cum hieronymus cõſpexit totus nimis inflãmatus ⁊ adiutus genu flexit. ℣. Et proſtratus exclamauit dñe ad qui veniſti. ℣. Bone paſtor non ſũ dignus vt ſub tectũ meum intres, quia ego reus tu benignus vt te mihi ipſum preſtes ⁊ te dones tam quam pignus promitentem ſummas veſtes. ℣. Et pſtratus

Lec. viij.

Ineffabilis miſericordia ſaluatoris: que tot gratiarũ cumulos in beato Hieronymo adunaſti: vt ad ea que ſolus poſſidet pene nulli hominum, niſi particulariter fas ſit aſpirare. Hic certe dux noſtre fidei ad ſe currentes in celi contrahit arcẽ Tu autem domine. ℟. m Regni celeſtis gaudia ſãctorum militiam voce clamantem celica aſtantes perſenſerunt. ℣. Veni dilecte domini accipe ⁊ recipe illã immenſam gloriã quã tibi opera preparata meruerunt ℣. Audito hoc hieronymus mentis cum ſummo gaudio clamauit: ecce ad te venio me benigne

nigne Jeſu ſuſcipe.
℣ Veni dilecte dñi.
Ad ccã. aña. Habitum gerens humilẽ virtutibus ornatus ⁊ exaltatus eſt hodie hieronymus beatus
℟. Juſtus vt palma

Lect. ix.

HUnc pre ceteris potioribus ornatum inſignijs dignitatum: in cantilenis, in prouerbijs operantibus, ⁊ iterpretationibus mirate ſunt gẽtes: cuius nota facta eſt in populis virtus quoniam impletus fuit quaſi flumẽ ſapientia. Sed vt vera dicã iuxta illud regie ſaba maior eſt ſapientia ⁊ opera eius quã rumor quẽ audiſtis.
℟. Tam dignus gloriam lectum decidit tunc ſapientia mirũ ſe prodidit ſacra myſteria cum ſlectu prẽdidit. ℣. Et plenus gratia ſpiritũ redidit
℟. Quod in eccleſia tractatus edidit tot luminaria orbi cõtradidit. ℣. Et plenus.

Lect. x.

QUam certe bonus ẽ iſte his qui recto ſunt corde, qui maliciã ſẽper odiuit fecit enim mirabilia in terra noſtra. Sub vmbra illius ſedim' ⁊ fructus illius dulcis gutturi noſtro. Quãta aũt de eo audiuimus ⁊ cognouimus quomodo annunciauimus? Aut quis ego ſum: vt narrent laudem eius ⁊

virtu-

virtutes eius, ⁊ mirabilia eius qui fecit ℟. Cum occaſus immineret celitus exercitus, ⁊ lux tāta quā timeret hominum intuitus paruere. preſ. Ut clareret quam ſi celo editus. ℣. Supeans fragrantiā odor naturalem cumulatā gloriam monſtrat ſingulare. ꝑ. Ut. Lc xi

SEd quoniam nō ſum eloquēs ab heri ⁊ nudius tertius vt breuiter dicam ſi vultis accipere: ipſe eſt ioannes baptiſta. Uterqꝫ virgo, vterqꝫ heremita. De ioāne dicitur. Erat ioannes veſtitus de pilis camelorū in deſerto. De ſe idem hieronymus dicit. Horrebāt ſacco membra deformia ⁊ ſcalida cuctis ſitum ethiopice carnis obduxerat. Tu. ℟. Pulchritudo ſtrati itineris ſero hora completi temporis multitudo celeſtis agminis ferens manib⁹ vaſa luminis hūc demonſtrant iungendum ſuperis, ꝑ. Et declarant vim ſanctitudinis. ℣. Tunc mirandus fulgor lucis dum auditur verbū ducis premiandum hunc pro crucis portitura ſedula. ꝑ. Et.

Lec. xij.

DE ioānne iterū locuſtas ⁊ mel ſilueſtre edebat. De ſe iterum hieronymus dicit. De cibis vero ⁊ potu taceo: cū etiā lā-

languẽtes monachi aqua frigida vtãtur, et coctũ aliquid accepiſſe luxuria ſit. ℟ 5. Tunc ſubito diſparuit lux et gloria illa egregia. ℣ Cum animam hieronymi fulgentem ſolis radijs carnis ſolutis delicijs celi ſuſcepit curia. ℣. Erat Cirilus pontifex Hieroſolimitane vrbis in extaſi iã poſitus diuinitus dũ vidit. ℣. Cum ani.

Secundũ Matheũ.

In illo tempore, dixit Jeſus diſcipulis ſuis. Uos eſtis ſal terre. Quod ſi ſal euanuerit, in quo ſalietur: Ad nihilũ valet vltra, niſi vt mittatur foras et conculcetur ab hominibus. Uos eſtis lux mũdi. Nõ poteſt ciuitas abſcondi ſupra mõtem poſita: neqȝ aſcendũt lucernam et ponũt eã ſub modio: ſed ſuper candelabrum vt luceat omnibus qui in domo ſũt: ſic luceat lux veſtra coram hominibus vt videant veſtra bona opera et glorificent patrẽ veſtrũ qui in celis eſt. Noli te putare quoniã veni ſoluere legem aut prophetas. Non enĩ veni ſoluere legẽ ſed ad implere. Amen quippe dico vobis, donec tranſeat celũ et terra iota vnũ aut vnus apex non preteribit a lege donec oĩa fiant. Qui ergo ſoluerit vnum de manda-

datis iſtis minimis ⁊ docuerit ſic homines minimus vocabitur in regno celorum. Qui autem fecerit ⁊ docuerit, hic magnus vocabitur i regno celorū. Amē. Collecta. Deus qui nobis. In laudi. aña. Tactu ſacri corporis cecus eſt ſanatus in momento temporis hereticus crematus

Capitulum.

Quaſi ſtella matutina in medio nebule, ⁊ quaſi luna plena in diebus ſuis lucet, ⁊ quaſi ſol reful gens ſic beatus Hieronymus refulſit in templo dei. ℟. Juſtum deduxit dñs. Hymnu. Lux vita ℣. Juſtus germina. bit. Ad bñs. Aña. Hieronimi beati munia noſter chorus pmat cum gaudio cuius clare doctine grã orbis totus effulget radio nunc eterna doctorū gloria gaudet felix iūctus collegio. Collecta. Deus qui nobis. Ad .j. aña. En adeſt dies celebris in quo hieronymus letus tranſit de mundi tenebris celi ciuis eximius. Ad tertiam. Hymnus. Celeſti doctus lumine Hieronymus eximius, diuini verbi ſemine mundū repiet vberibus.

Ferventi deſiderio. hic vir plenus virtutibus iugi vocabat ſtudio, ⁊ lachrimoſis preci

precibus. Belli tri umpho triplicis, vi ctor insignis acie: cõ ſeruat decus duplicis virginalis mundicie Hic ſpecimen Scla uonie, is doctor ſapi entie: hic ſpeculũ ec clesie, exemplar ſar ctimonie. In ſácto rum ſplendoribus, v ni deo ſit gloria: qui hieronymi precibus det nobis celi gaudia Amen. aña. Alexan drinus profuit hiero nymi vocatio qua in deſerto affuit mirãda liberatio. Capitulũ. Quaſi ſtella matuti na. ℣. Juſtũ deduxit Collecta. Deus qui. Ad vj. aña. Innocẽ tibus delatis bethle em per gentibus ig ne & furcis dãnatis eſtitit hieronymus.

Capitulum.

Optaui & datus ẽ mihi ſenſus inuo caui & veni in me ſpi ritus ſapientie, & pre poſui illam regnis & ſedibus diuitias nihil eſſe dixi in compara tiõe ipſius. ℣. Ama uit eum dñs. Colle.

Exaudi domine plebem tuã, & ſi cut glorioſum hiero nymum de mũdano rum faſtu eruens ad tuum preſepium euo caſti: ita nos facias e ius ſuffragãtibus me ritis terrena deſpice re: & ad celeſtem pa triam euocari. Qui. vi. Ad ix. aña Titũ deuotum perditũ re uocauit ad gratiã mo nacho lapſo aditum impe-

impetrauit aduenia͂.
Capitulum.
Mihi autē dedit deus dicere ex ſententia: ⁊ preſumere digna horum qui mihi dantur: quonia͂ ipſe ſapientie dux eſt ⁊ ſapientium emēdator. ℣. Iuſtus vt palma. Collecta.
Deus qui ſalutis eterne beatum hieronymu͂ miniſtru͂ conceſſiſti: tribue q̄s vt quem doctorē habuimus in terris intercesſorem ſemper habere mereamur in celis. Per dominu͂.
Ad veſperas. An͂a. Oēs fidei. Capitu. Quaſi ſtella. ℟. Amauit dn͂e. Hymnꝰ Hec dies. ℣. Iuſtus germi. Ad mag. an͂a.
O hieronime inclite per quem fulget eccleſia virginitati predite zelo virtutes gratia baptiſte compar prodite vita ⁊ abſtinentia, ⁊ in cunctis compoſite facunde eloquentia pietatis inclite admira͂da prodigia tu charitatis ſolite memor addēdo munia finito mundi tramite perduc nos ad celeſtia. Collect. Deus qui nobis per Ad complet. hym.
Splendent celi ſedilia, ornata celſo ſydere hieronyme magnalia, extolla͂tur in ethere. Clarum ſidus illuminans, vniuerſam eccleſiam, vita͂ mortalem terminans, ad celi tranſit

E cu

curiã. De ſupernis irriguo montes fecit fructiferos, in planis ſtillo cõgruo, nodos amouit aſperos.

Egrorũ dũ frequentia tumba ſancta requiritur: ſanãtur mẽbra ſaucia, ſaluſqȝ multis redditur. In ſanctorum ſplendoribus vni deo ſit gl'ia: qui hieronymi precibus, det nobis celi gaudia. Amen.

¶ In feſto ſolennitate ſanctiſſimi Dionyſij cum ſocijs ſuis Ad veſperas. aña.

Tunc Dionyſius videns hominẽ primo cecum quem Paulus illuminauerat ſtatim cũ damari vxore ſua, et domo baptizari ſe fecit. Aña. A Paulo per triennium inſtructus et athenienſium epiſcopũ ordinatus: ipſã ciuitatem et maximã partẽ patrie ad chriſtum conuertit. aña. Prefectus igitur feſce ninus pariſius cõtra chriſtianos directus Dionyſium populo predicantem inuenit. añ. Poſt hec iudici preſentati multe exortantes poſt orationem flexis genibus decolantur. Capitulũ. Juſtorũ anime. ℟. Vir inclitus dionyſius. Hy'.

Adeſt dies leticie, ſanctiſſimi martyris gaudium: quẽ vocauit rex gl'ie ad ſũmũ celi premiũ

Hic eſt martyr glorioſus, qui fidem trinitatis confeſſus eſt clariſſimus inter choros angelorum letantium. Refulſit fides in martyre, ſeruans corpus martyrio, ſaluti ſ deſiderio: regnũ optans ethereum.

Laudem⁹ Diui. hodie tã glorioſum virum, ⁊ martyrem Dionyſium nec non eius martyrium. Cantemus omnes dulciter vt ad fructũ veniamus, victoriã martyrum laudem⁹ pro fidei conſtantia. O martyr eggregie, ora ꝓ nobis dñz, vt det nobis ꝓ tuis meritis celorum gaudia Sit trinitati gloria honor decus imperium, ſint nobis celeſtia gaudia per Dionyſij ſuffragia. Amẽ. Ad magn. an. Inſignes preconijs alme tue nobilitatis conſonãt voces collaudantes verbo ſupplici proſequamur ⁊ eue inclite martyr angelorũ cõſors apoſtolorum ſocius ⁊ martyrũ coheres ſctẽ dionyſij c ſũo cijs tuis intercede ꝓ nr̃a omniũqȝ ſalute.

Deus qui Colle. hodierna die beatũ dionyſiũ martyrẽ tuũ atqȝ pontificem virtutem conſtantie in paſſione roboraſti: quiqȝ illi ad predicãdum gẽtibus gloriã tuã. Ruſticũ ⁊ Eleuterium ſociare dignatus es: tribue nobis

q̄s ex eorum imita-
tione pro amore tuo
proſpera mundi deſ-
picere: ⁊ nulla eiꝰ ad
uerſa formidare. P.

Ad complet. Hym.

Ieſu redemptor
omniũ, perpes
corona martyrũ, in
hac die clementius,
noſtris faueto preci-
bꝰ. Martyr dei dio-
nyſi, qui vnicum pa-
tris ſequendo filium
victis triumphas ho
ſtibus: victor fruens
celeſtibus. Tuo pre
catus munere, noſtrũ
reatum dilue, arcens
mali cõtagium, vite
remouens tedium.
Soluta ſũt iã vincu
la tui ſacrati corporis
nos ſolue vinclis ſe-
culi, amore Dei filij.
Rex glorioſe marty
rum corona confiten
tium: qui reſpuentes
terrena perducis ad
celeſtia. Tu vincis
in martyribus, parcẽ
do confeſſoribus, tu
vince noſtra crimina
donando indulgenti
am. Regi regum ſa
lus ⁊ vita decus ⁊ im
perium, tibi trinitas
laus ⁊ honor ſit per
omne ſeculũ. Amen.

Inuitatorium. Ado
remus regẽ magnũ
dñm. P. Qui in ſan-
ctis ſuis ſemper eſt
admirabilis. Ps.
Venite. Hymnus.
Eterna chriſti. In. j.
nocturno. aña. San
ctus Dionyſius qui
tradente beato Cle-
mente petri apoſtoli
ſucceſſore verbi diui
ni ſemina gentibus

eroganda ſuſceperat Aña. Quo amplius gentilitatis feruore cognouit errorem illuc intrepidus ⁊ calore fidei armatus accesit, ⁊ pariſius deo ducente peruenit. aña. Nō veritus incredule gentes expetere feritatem, quia virtutē ſuam preteritarū penarum recordatio roborabat. aña. Cum feruēti zelo cepit verbū dei ſeminare ⁊ miraculis approbare. aña. Eccleſia illis necdū in locis erat, ⁊ populus ille nouam cōſtruxit ac officia ſeruienti um clericorū ex more cōſtituit probatas queperſonas in honore ſecūdi ordinis ampliauit. aña. Cunctus ergo fide ⁊ miſericordia ante ponens paulatim ſociebat Deo quos diabolus ſutrahebat. ℣. Exultēt iuſti in conſpectu Dei.

¶ Incipit paſſio ſancti Dionyſij ⁊ ſociorum eius. Lectio .i.

In nomine ſancte trinitatis ⁊ indiuidue vnitatis. Incipit paſſio ſanctiſſimi Dionyſij qui a loco ariopagita: ⁊ patrioticō pre nomine iouicus chriſtiano autē agnomine eſt appellatus Macharius a ſancto paulo apoſtolo athenienſium ordinatus archiepiſcopꝰ apoſtolica vero autoritate beati Clementis pape vniuerſalis torius gallie conſtitu

 tus

tus apoſtolus cuius in vita pro fide Chriſti defenſio ſub Domiciano ceſare ⁊ prefecto ſiſſino, apud luteciã. Cuius ſpecialis factus eſt põtifex. Tu autẽ. ℟. Poſt paſſionem domini in vniuerſis gẽtibus predicatio profutura ſucceſſit. ℣. Ita vt fide creſcenti multi mererentur fieri cõfeſſores quos catholica poſtmodum gaudet eccleſia promeruiſſe martyres. ℣ Qui cum imminere ſuas cernerẽt paſſiones que domino ieſu chriſto docente didiſcerant repleti ſpiritus ſancti gratia docuerunt. ℣. Ita vt fide. Lec. ij.

Poſt multa tormẽtorũm certamina inter que ei dñs noſter ieſus chriſtus apparuit: vna cum beato ruſtico archipreſbytero, ⁊ ſancto eleutherio archidiacono ſuo, alijſq; quam plurimis ſeptimo idus Octobris glorioſum martyrium perpetrauit, ⁊ caput propriũ ad locum vbi ſimul cum predictis ſocijs tertio fere ab eadem vrbe miliario requieſcit. Tu. ℟. Gratias tibi domine qui infeſtãtis inimici iacula probationem fidelium tuorum preſtitiſti eſſe ⁊ non vulnera ſed talem tuis martiribus tribuis pro labore mercedem. pre. Vt nullum tuorum fu-

fuiſſe gaudeat hoſtis imbellem. ℣. Qui nimo perpetuū eis largiris triumphum vt eccleſie tue ſēper ſint in exemplū. pre. Ut nullum tuorum fuiſſe Lectio tertia.

Poſt beatam ac ſalutiferam domini noſtri Jeſu Chriſti paſſionem, et adorandam eius ab inferis reſurrectionem, ſeu in celo glorioſam aſcenſionem: qua manifeſtauit diuinitatem nūquam defuiſſe quo redijt in vniuerſis gē gentibus apoſtolorū predicatio profutura ſucceſſit, ita vt fide creſcente multi mererentur fieri chriſti nominis confeſſores, quos catholica poſt modum gaudet mater eccleſia ꝓmeruiſſe martyres et confeſſores et fidei bellatores que letabatur in apoſtolis tantos ſe habere duces et rectores. Tu. ℟. Beatiſſimus dionyſius chriſti martyr tradente beato Clemente eroganda gētibus ſemina diuina ſuſcepit. ℣. Et quo amplius gentilitatis errorem feruere cognouit illuc intrepidus a calore fidei armatus acceſſit. ℣. Et Pariſius dño ducente peruenit ꝗ nō veritus incredule gē tis expetere feritatē. ℣. Et quo. Lec. iiij.

Qui ſiquidem cū imminere ſuas cernerent paſſiones que

 dño

dñio nſtro ieſu chriſto donante didiſcerant repleti ſpũs ſãcti grã docuerunt, ⁊ ad ſancte confeſſionis glĩa ⁊ premiũ tranſmigrauerit. Tu. ℟. Tantas per illum dñs dignabatur exercere virtutes. ℣. Ut rebellium corda nõ minus miraculis quam predicationibus ſuſtineret. ℣. In quo lux celeſtis gratia ineffabiliter radiabat. ℣. Ut.

In ij nocturno. aña. Miroqȝ modo inermi viro non valebat plebs armata reſiſtere. ps. Dñi eſt terra. aň. Sed ſuis orationibus plebem armatam ſicut moyſes debellebat. aña. Tantas per illum dñs dignabatur exercere virtutes vt rebelliũ corda non minus miraculis quam predicationibus obtineret. aña. Dum ſacrũ myſterium beatus dioniſius celebraret in carcere apparuit ei cum multitudine angelorum dominus Jeſus chriſtus. aña. Dans que illi ſancta dixit, accipe care meus qđ mox complebo tibi vna cum patre meo. aña Magna eſt merces tua. nimis ⁊ pro quibus petieris impetrabis. ℣ Juſtorũ anime. Lectio. v.

Vere tibi gratias agimus dñe Jeſu chriſte qui infeſtantis inimici iacula probationem fideliũ tuo

rũ

rum preſtitiſti eſſe ⁊ nō vulnera, ſed inter cetera chariſmatum dona talem tuis teſtibus tribuiſti pro labore mercedem: vt nullum tuorum gaudeat hoſtis fuiſſe in bellem quinimo perpetuum illis es largitus triūphum, vt eccl'ie tue ſemper ſit exemplū. Tu. ℟. Dum ſacrū myſteriū ſanctus dionyſius celebraret in carcere apparuit ei dominus ieſus xp̄us cum multitudine angelorum. ℣. Danſq3 illi ſancta dixit: accipe, o chare meus, qd̄ mox complebo tibi vna cum patre meo. ℣. Mecum enim eſt maxima merces tua ⁊ hijs qui te audierint ſalus i regno meo ℣. Danſq3. Lec. vi.

De quorum collegio beatus, paulus apoſtolus quem deo preſidens humanitas ⁊ benignitas ſaluatoris noſtri dei compellens ſaulum ſtrauit eorumq3 merito ac numero ſociauit, replens Chriſti euangelium, non ſolū ab hieroſolimis vſq3 in egiptum: verum ⁊ vſq3 ad terminos. Tu. ℟. Mecū enim eſt maxima merces tua, ⁊ hijs qui audierint te ſalus in regno meo. ℣. Nunc facies fortiter ⁊ erit nomen tuum in laude. ℣. Dilectio ⁊ benignitas quam habes ſemper pro quibuſcunq3 pete-

tieris impetrabis. ℣. Nūc facies. Lec. vij

Quomodo a deo constitutus magister gentium. Peragrans superiores ciuitates vicinas tēpore quo princeps claudius agebat incepturus deuenit athenas Tu. ℟. Adest nāqꝫ beati dionysij sacratiſſima dies in quo triūphās agonem expleuit. ℣ Et coronā victorie accipere meruit dō manu domini. ✠. Quem dñs post apostolos sic honorauit. vt omnem galliā eius apostolatu insigniret quiqꝫ eam suo sāguine conſecrauit. ℣. Et coronā. Lec. viij.

Que vna vrbium magnarum metroplis ī cōfinio thracie prospiciens lacedemonie terminos posita media inter achayam ꝛ macedoniam iacet qua nihil habuit grecia clarius. Situ terrarum eminentibus ꝛ frequentibus colibus montuosa antiqua scriptorū facundia paterna viſcera ꝛ materna vbera est appellata. Tu. ℟. Vir inclitus dionysius martyr dñi p̄ciosus ſuccensus igne diuini amoris constāter sustinuit supplicia paſſionis. ℣. Et per immanitatem tormētorum peruenit ad societatem angelorum ✠. Cuius interceſſio nobis obtineat veniam qui per tormenta paſſio

paſſionis eternã me-
ruit palmam ꝛ ſepi-
ternam coronam. ℣.
E per. Ad ccã. añã.
Hoc feſtum celebrã
tes beati dionyſij, e-
iuſqꝫ ſociorum ruſtici
ꝛ eleuterij cõcede do
mine ieſu chriſte, vt
in celo mereamur il
lorum eſſe ſocij. ℟.
Glorioſus deus in ſã
ctis ſuis.

Euangelium ſecũdũ
Matheum.

In illo tempore:
Reſpondens ie
ſus dixit, Cõfitebor
tibi pater domine ce
li ꝛ terre. Cum ho
milia beati auguſtini
epiſcopi, quere i feſti
uitate ipſius. Serm.
Beatus dionyſiuꝰ ru
ſticus ꝛ eleuteriꝰ in
hac ergo fidei conſtã
tia permanentes. ℣.
Redentes terre cor-
pora beatas animas
celo cum gaudio in-
tulerũt. ✱. Beatorũ
anime ſanctorũ Dio
niſij ruſtici ꝛ eleuterij
relictis glebis ſecuti
ſunt ſaluatorem. ℣.
Redentes. ℟. Tali
nanqꝫ ad dominum
meruerunt profeſſio-
ne migrare. pre. Ut
amputatis capitibus
adhuc putaretur lin-
gua palpitans domi-
no confiteri. ✱. In
hac ergo fidei conſtã
tia permanſerunt. ℣.
Ut ampu. ℟. Bea-
ta nimꝰum ꝛ do nr̃o
gratia ſocietas. ℣.
Inter quos neqꝫ pri
mus alter eſſe potuit
neqꝫ tertius. ✱. Sed
trinitatem confiten-
tes;

tes triſtio meruerunt martyrio decorari. Inter quos. ℟. Et facta eſt comes multitudo celeſtis exercitus. ℣. Ex animi corporis beate dionyſij caput propriū deportantis. ℣. Laudās deum ꝛ dicens gloria tibi domine. Ex ani. Euangeliū ſecundum Matheū. Confitebor tibi dn̄e pater. quere in feſtiuitate ipſius. Collec. Deus qui hodierna. In laudibus. Añā. Hij ſancti viri a beatidionyſij nunquam ſuſtinuerūt abeſſe preſentia quos in vnum interrogatio percuſſoris inuenit. Capitul. Iuſtorum anime. ℟. Sancte dionyſi martyr chriſti. ℣. Ora pro tuis famulis. ℣. Ut in celo mereamur tui eſſe ſocij. ℣. Ora p. Hymnus. Tradūtur ℣. Iuſti in perpetuū. Ad benedictus. añā. Adeſt nāq3 beati dioniſij ſacratiſſima dies in qua triumphans agonem expleuit ꝛ coronam victorie accipere meruit d̄ manu domini. Collec. Deus qui hodier. Ad. i. añā. Tali namq3 ad dominum meruerūt profeſſionem migrare, vt amputatis capitibus ad huc putaretur lingua palpitās domino confiteri.

Ad tertiā. Hymnus

Splendida ſtella ꝛ martyr inclite dionyſi ſpernere, noli

nos tibi deuotos. ab omni crimine lotos. Martyr Dionyſi cũ tuis ſocijs, protege tuis precibus, meritiqꝫ fouet cuius ĩ hoc feſto gaudeamus. Iocundetur hodie, letetur eccleſia, ſonet laudis melodia in martyris, cordis leticia. O decus eccleſie matris auxiliare: gaudio quo gaudent cum martyre, hodie ſydera terra ꝛ mare. O lilium odoriferũ, ꝛ ſuper niuem candidum: ex oſſibus martyris, emanat quo ſanantur omnes. A ſſumptas in celo aīas reſidens cum Maria gaudẽs: ꝛ de nobis curã gerens. aſſidue te deprecamur. Ut tuis iuſtis precibus, acquiras nos celeſtibus, ſociare cum angelis, in ſeculorũ ſecula Amẽ. aña. In hac ergo fidei conſtãtia permanentes reddentes terre corpora beatas celo animas intulerunt. Capitul. Iuſtorum anime. ℣. Exultent. Collecta. Deus qui hodierna. Ad vj. aña. Beata nimium ꝛ deo noſtro grata ſocietas, inter quos nec primus alter potuit eſſe nec tertius ſed trinitatẽ confitentes trino meruerunt martyrio decorari. Capitulum. Reddet deꝰ mercedem laborum ſanctorum ſuorum ꝛ deducet illos in via

mirabili. ℣. Iuſtorū.

Capitulum.

ADeſto domine noſtrorum depre cationi ſanctorum, ⁊ quos pati pro tuo no mini tribuiſti: fac tu- is fidelibus ſuffragari Per. Ad. ix. Ana. Ut facta eſt comes multitudo celeſtis ex ercitus exanimi cor- poris beati dionyſij caput propriū depor tantis laudans Deū ⁊ dicens glīa tibi dn̄e

Capitulum.

IUſt tulerunt ſpo lia impiorum ⁊ decantauerūt dn̄e no men ſanctum tuum, ⁊ victricem manum tuam laudauerūt pa- riter dn̄e deus noſter ℣. Gloriosus deus.

Collecta.

COncede q̄s om̄s deus: ad eorum nos gaudia eterna ꝑ tingere: de quorum nos virtute tribuis annua ſolēnitate gau dere. Per. Ad veſ pas. an̄. Sctūs dio nyſius. Capitulum. Iuſtorum anime. ℟. Sancti tui dn̄e. Hy. Eterna. ℣. Iuſti in ꝑ Ad magnif. an̄a. O beate dionyſi magna eſt fides tua: interce- de pro nobis ad dn̄z Deū noſtrum, vt qui qualitate tibi ſumus diſſimiles ſua gratia largiētē faciat eſſe cō ſortes. Collecta. De us qui hodierna die.

¶ In feſto vndecim milium virginum.

Hymnus.

Gaude-

U Ndeci mile vir-
ginũ martyrũqꝫ
ſolennibus chriſtum
colaudans dominũ:
exultet celum laudi-
bus. P Rorſus dete-
ſtans Urſula thorũ
regis increduli, tibi
ſe iunxit ſedula Ieſu
ſaluator ſeculi. V ir-
go martyr celicola,
tua perfruens facie,
bina fulget aureola,
iam xp̄e ſol iuſtitie.
E xulta ſiõ filia: qua
dictant ſupra ſydera:
puellarum tot milia
eterna chriſti munera
C um virginali lilio
roſea te martyrio, te-
cum celi ſunt ſolio, ie
ſu noſtra redemptio.
H Ec dies. Diuiſio.
digna gaudio,
qua merentur clare
ſcere, ſancte ſuperno
radio, iam lucis orto
ſidere. P rius pauẽs
puellula, ut martyrũ
ſit premium, pro te
martyr ſit cordula.
xp̄e redẽptor omniũ.
Q uam pulchra ſplẽ
det urſula inter ſãcta
rum agmina, tecum
uiuens per ſecula, o
glorioſa dña. O quã
felix hec curia, ⁊ quã
iocunda ciuitas: qua
fruitur in gloria, te ſũ
ma deus trinitas.
H ic caſtitatis lilia,
in te roſe martyrij, vn
decim laudant milia
ſumi largitor premij.
P ater natus paracli
tus, collaudetur per
omnia, qui cum ſan-
ctis det celitus, bea-
ta nobis gaudia. amẽ.

Legẽda. Lectio. j.

U Ndecim milium
virgi-

virginum paſſio hoc
ordine celebrata fuit
In Britania namq;
rex chriſtianiſſimus,
quidam fuit nomine
Notus vel Maurus
qui quendam filiã
nomine Urſulam ge
nerauit. Hec mirabili
morũ, honeſtate, ſapi
entia ⁊ pulchritudĩe
pollebat. Tu. Lec. ij.
Rex autẽ Anglie
cum nimis pre
potẽs eſſet, ⁊ multas
natiões ſuo imperio
ſubiugaret audita hu
ius virginis fama bea
tum ſe per omnia fate
batur ſi predicta vir
go ſuo vnigenito co
pularetur. Iuuenis e
tiam ad hoc plurimũ
inſtabat. Tu. Lec. iij.
Mittuntur igitur
ſolennes nuncij
ad patre virginis p
miſſionibus ⁊ blandi
cijs, magnas adijciẽ
tes minas: ſi ad dñm
ſuũ vacui reuertãtur.
Tu. Lectio quarta.
Rex aũt cepit plu
rimum anxiari.
Tũ quia chriſte fide
inſignitã cultori ido
lorum tradere indig
nũ duceret, ⁊ ipſam
nullatenus cõſentire
cognoſceret: tunc
quia regis ferocitatẽ
plurimũ formidaret.
Ipſa aũt Lec. v.
diuinitus inſpira
ta patri ſuaſit, vt pre
dicto regi aſſenſũ pre
beret ea tamẽ condi
tione prepoſita, vt ip
ſe rex dote decem vir
gines electiſſimas ſi
bi ad ſolacium trade
ret. Lectio. vj.

Et

Acta m sibi quā a lijs mille virgi nes assignaret, ꝛ cō paratis trieribus in ducis triennij sibi da ret ad dedicationem sue virginitatis, ꝛ ip ſe iuuenis baptizatꝰ, in istis tribus annis in fide instrueretur.

Tu au. Lectio. vij.

SApientie siquidē vsa consilio, vt a ut difficultate propo ſite cōditionis animū eiꝰ ab hoc auerteret, aut hac oportunitate predictas virgines ſecum deodicoret

ATiuue Lec. viij nis libenter hac conditione accepta apud patrem institit ꝛ protinus baptizatꝰ accelerari cunctaque virgo petierat impe trauit. Pater autem puelle ordinauit vt fi lia sua quanti exerci tus indigebat in com mitatu haberet.

NAm mul Lec. ix ti episcopi ad eas confluxerunt, vt ſecū pergerēt. Inter quos fuit Paterculus ba ſilēſis episcopus qui eas vsqꝫ romā pdu xit, ꝛ inde reuerſus martyrium cum eis ſuscepit. Lec. x.

SAncta quoqꝫ ge rasina regina ceci lie, que virū suū regē crudelissimū quasi de lupo fecerat agnum soror matricij episco pi ꝛ Marie matris sā cte vrsule cum eidem pater ſancte vrsule ſe cretum per literas in timasset: illa cōtinuo

inſpirāte deo cū quatuor filiabus ſuis babila, iuliana, victoria et aurea, et paruulo ſuo adriano, qui amore ſororum ſuarum, vltro ſe peregrinationi ingeſſit relicto regno in manu vnius filij ſui vſqz in britaniam et angliam nauigauit Tu autem. Lcō. xj.

Cuius cōſilio virgines ē diuerſis regnis colligebantur et earum ſemperque ductrix exiſtens cum eis martyriū tādē paſſa eſt. Lectio xij.

Certa conditum igitur virginibꝰ trienbus et ſūptibus preparatis cōmilitonibꝰ ſuis regna ſecreta reuelat, et in nouā militiam omnes coniurant. Scdꝫ Mat.

In illo tempore, dixit Jeſus diſcipulis ſuis parabolā hanc Simile eſt regnum celorū decē virginibus, querem in natali vnius virginis.

¶ In vigilia preſentationis Marie, ad veſperas antiphona:

Dns hortorum redūdās gratia mundum replens celi muneribus mater deifecundās oīa nos reſtaurās ſupernis ſedibus florens ortus mox ab infantia admirandis fulſit virtutibus. Aña. Rore celeſtis gratie in vtero perfūditur mater miſericordie vt ſtella fulgens oritur. Aña.

A pijs

Apiſis paarẽtib' poſt vota impetrata tem pli penetralibus eſt trima dicata. Aña. Tantilla puellula vir tutis exemplũ nulla freta cerula oſtendit in templum. Capit.

Introduxit me rex in cellam vinari am, ⁊ ordinauit in me charitatẽ: fulcite me floribus: ſtipate me mal'; quia amore lan gueo. ℟. Recolam' virginis. Hymnus.

O Dei ſapientia a tingens cũcta for titer humani lapſus vitia ſubleuaſti ſuaui ter. Sũpſiſti formã hominis: in qua mor tem ſuſciperes ex al uo naſcens virginis, ne conſors culpe fie res. Replens matrẽ dulcedinis dono dñs aluo clauditur fit ple na donis inclitis: vt ſtella fulgens oritur. Amoris donis indi cia certa tam efficaci ter, tota noſtra precor dia ad te traxiſti dul citer. Diuiſio.

Eterni patris or dine, in templo virgo cõditur vbi mi ra dulcedine contem plando perfruitur. Orationi dedita ⁊ di uinis obſequijs a mũ do prorſus abdica, ar chanis vacat ſtudijs. O mira abundantia gratia data virgini q̃ cuncta ſũt flagrantia ⁊ grata ſummo numi ni. Mẽs lingua caro ſpũs: ſenſus affectus actio electa monſtra celitus im matrẽ dei

 filio.

filio. Gloria tibi do-
mine qui natus es de
virgine: idē manēs in
numine patri cū ſctō
flamine. ℣. Specio-
ſa facta. Ad mag. aň.
Noue laudis adeſt fe
ſtiuitas grata mundo
ac celi ciuibus qua
beate marie ſāctitas
templo data eſt a pa
rentibus: vt oliue pin
guis ſuauitas vberi-
bus redundat fructi-
bus. Collecta.
DEus qui vnigeni
ti tui mox futurā
matrem ⁊ virginem
mariam in templum
trimam hodierna die
preſentari voluiſti, ⁊
ab ipſa eundem tuū
natum ſymeoni preſē
tari: largire ſupplici-
bus tuis: vt qui preſē
tationem eiuſdē ma-
tris tue veneramur
in terris: tibi merea-
mur ipſa patrocināte
preſentari in celis.
Per eundē. Ad cō-
pleto. Hymn⁹. Aue
maris ſtella. Inuita.
Uotis ⁊ vocibus lau
dātes dn̄z. Inſtemus
laudibus virginis vir
ginum. ps. Uenite.
In .j. nocturno. Aña.
In templum dei gra
dibus terquinis erat
aditus quos compo
ſitis egreſſibus aſcen
dit fulta celitus. ps.
Dn̄e dn̄s. cū ceteris
aña. Nihil in ſolēcie
virgo pretēdebat nā
lux ſapiētie in ipſa ful
gebat. Aña: Ex[illegible] e
ctu ſuplici deo famu-
latur ſed ex geſtu ſim
plici cernentes horta
tur. aň. Omni virtu
te

te ſubdita tota dū hoc
dat ſtudium, vt deo
tota ſubdita deuotū
dat obſequiū. aña.
Rex virtutū ſibi mira
bilē matrē fecit mitē
ꝛ humilē: omni quo-
qꝫ dote ſpectabilem.
aña. Deſponſata cor
docile ad angeli col
loquium mire prebet
ꝛ humile ꝓpta ſpō-
det obſequiū. ℣. A-
ue maria gratia ple-
na. Lectio .j.

Q Ue eſt iſta puel
la mater ꝛ virgo
ſuper maria fratres
chariſſimi que nunc
mundo oſtenſa quin
decim gradus aſcen
dens hodie in tēplo a
parentibus deo preſē
tatur, vnde proceſſit
quo aſcendit: ꝛ quāte
virtutis exiſtat videa
mus. Tu autem. ℟.
Recolamus virginis
inclita ac miranda lau
dū preconia infātulis
etatis merita. Et vir
tutis grata primor-
dia. ℣ Radiat gratia
in puella ꝛ ſapientia
fulget in paruula.
Et virtutis. Lec. ij.

Q Uid aūt putas
qualꝫ olim fuerit
vel nunc ſit iſta perſo-
na que ſanctis omni-
bus ſpectanda ꝛ mi-
randa proponitur.
Tu aūt. ℟. Mente
ſancta fuit ꝛ humilis
omni ſplēdens orna
tu gratie virgo pia.
vnde ſit nobilis. ℣.
Thronus dignus ſit
regis glorie Thronꝰ
eburneus cū auro ful
gido vt ter ꝟgine cū
corde prouido. Thro.

 Lec.

Lectio. iij.

Hoc autē in pri-
mis inſtruere
phas eſt quod anima
eius ⁊ caro quã ele
git, ⁊ habitaculū ſibi
fecit ſapientia dei pa
tris ab omni malicia
⁊ immundicia fuerit
puriſſima quando in
ea ⁊ de ea verbū ex-
titit, ⁊ caro factum di
cente ſcriptura. In
maliuolã animã non
introibit ſapientia ne
qȝ habitabat in corpe
ſubdito peccatis. Tu
℟. O quã pulchram
quam ſacratam decu
it matrē eſſe que deū
genuit lacte quoque
vberū aluit. ℣. Strin
xit vinis manibus te
nuit. ℣. Tanto regi
ſit tāta domeſtica quē
veſtiuit humana tuni
ca. ℣. Strinxit.

Lec iiij.

Inter oēs
itaqȝ ſanctos hu
ius beatiſſime virgi-
nis memoria eo fre-
quentius agitur: quo
apud Deum maiorē
gratiā inueniſſe credi
tur. Hec quidem vir
go maria priuſquam
naſceretur: ⁊ diuinis
eſt oraculis denuncia
ta, ⁊ miraculis deſig
nata. Tu aūt. ℟. Or
do rectus ſeruatur, na
ſcitur dum maria in
templum conditur,
contēplãs deo ꝑfrui
tur. Sic ad alta mēs
ei⁹ rapitur. ℣. Cū in
mēte vbi lux oritur di
na mr̄ vbi diſponitur
℣. Sic ad. In ij. no-
cturno. Aña. In tē-
plo dei laudibus vir-
go dedicata a ſupnis

ci

ciuibus gaudet viſitata. ps. Benedixiſti domine. añ. Omnis eius actio in deū tēdebat toto vite ſpacio. Aña. Quicquid egit. penitus eſt forma virtutis ⁊ doctrina ſpiritus ⁊ cauſa ſalutis. Añ. Flos in floris tempore ad locum floris mittitur: ſic de floris corpore glorioſe concipitur. Aña. Jeſus flos marīa virgula verq; tempus floris flos Nazareth patria plena ſūt decoris. aña. Cādēs flos multiplicat virgule decorem cōceptu; glorificat marie pudorem. ℣. Benedicta tu in mulieribus. Et benedictus.

Lectio. v.

TAndem vero data a progenie diuinitus ordinata: nata ſiquidem eſt vt legimus nazareno patre bethleemita matre quas vrbes ipſius natiuitatis vel cō uerſationi deſtinatas eſſe non tacuerūt prophete. Tu autem. ℟. Maria Jeſſe virgula de qua ieſus flos oritur. Spiritusſancti regula manens in tēplo domini. ℣. Jbi diuino dogmate ꝺ diuinis inſtruitur omni quoq; cariſmate gratiarum imbuitur. ꝑ. Spūſſanctus. Le. vj

DEſcendit autem de radice illius fide preclari Abrahe cui superne promiſſionis fuerat omnis bene

nedictio gētiū in ſuo ſemine: deſcēdit a ſtirpe dauid quem deus propter notam ſibi probitatem ſublimauit dicens. Inueni virū ſecūdum cor meum. Tu autem domine. ℟. Eminēti celi dulcedine ſtans in tēplo virgo reficicitur. Eius quoqꝫ mens pulchritudine gratiarum ibi perfruitur. ℣. Magna ſpe exercens opera gratiora meretur munera. Eius. Lec. vij

DE regali namqꝫ tribu ſimul et ſacerdotali duxit originē que ſūmū erat paritura regem atqꝫ pōtificem. Quoddam ita ſidereū micat in Marie generatione: videlicet quod longe ante patribus diuerſimode celitus eſt repromiſſa quod ex Abrahe ſemine et ex regibus orta quod etiā illi generationi ob ſingulare priuilegiū ſanctitatis diuinitus agnoſcitur conceſſa. Tu ℟. Alma virgo propoſitum nunquā nubendi ſtatuit. Sēper dei placitū in hoc voto ſuppoſuit. ℣. Orta virgo Joſeph flos emicat, vt hunc ſpōſū virginis inducat. ℟. Sēper. Lectio. viij.

NAm enim inter figuras vt dictū eſt myſticas ſacerdotalis virga quin ſine radice floruit. Hāc gedeonis vellus: dū in medio aree ſicce madūit. Hanc in viſiōe

eze:

ezechielis porta que nulli vnquã patuit ℣ ſignabat. Tu. ℟. Nuptã ſic ex indicio ſancti ſpiritus in colũbe myſterio: gabriel miſſus celit⁹ ſalutat magno gaudio. Que concepit diuinitus. ℣. In parẽtũ manẽs hoſpitio inuenitur a dei nuncio. ℣ Que. Ad ccã añ. Erudita puella regia contẽplatur mente celeſtia caritate flagrant precordia Cañ. audite me. ℣. Poſt partum. Euãgelio cũ omelia. Liber generationis. vt; in natiuita. beat. ma: ℟. Archa dei in qua reconditur dulce mãna cib⁹ ethereus, quo plebs dei ſancta reficitur. Eſt marie vẽter virgineus. ℣. Thalamus regis glorie quo iungitur eccleſie. Eſt marie. ℟. Mirabile deus cõmertiũ cũ humano iniuit genere, ſuum nobis donans faſtigiũ. Noſtra dignans infirma ſumere. Nam vt noſtrũ ſanaret vitium: ſic amoris dei dedit indiciũ. ℣. Noſtra. ℟ m. Sicut roſa inter ſpinas illis addidit ſpẽz ſic venuſtat ſuam virgo maria progeniem. Germinabit enim florẽ, qui vitalẽ dat odorem. ℣. Cuius cũctorum laus prõmitur ore piorũ. Ger. ℟. Glorioſa conſtant dicta de te mundi dña. Namqz natũ preloquuntur veridica tuũ

te aduerſus morem generare genitorem. ℣. Pro meritis claris, per ſecula cuncta bearis. ℟ Nanque. Euangeliū. Liber generationis. Que re in natiuitate dñi. Collecta. Deus qui vnige. In laud. aña. Lauda felix eccleſia almi martyris infantiā: cuius īmenſa gr̃a tibi pauit gl̃iā. Cap. Introduxit. ℟. Aue maria. ℣. Speciosa. Ad bñ. aña. Benedictus virginis filius: replens matrē miſericordie aduocatā, dās hanc propitius: ne ſit quiſquā expers venie. Collecta vt ſup. Ad primã. añ. Fons hortorum. vt in primis veſpis. Ad iij. hy⁹.

SAcre parentes virginis, ſteriles naturaliter hāc dono ſūmi numinis ſuſceperunt feliciter. Votum ſoluentes filiam ad templū trimā deferunt deo placēte hoſtiam ibi manſuram deſerunt. Infantie tam teneri creuit virtus & gratia in omni cōplens opere creatoris obſequia. Regitur ſācti ſpūs domeſtico dictamine omnis virtutis penitus decus ſplendet in virgine. Gloria tibi dñe: qui natus es de virgine, idē manens in numine, patri cum ſctō flammine. Añ Dis eius actio. In iij. no. Capit. Introduxit. ℣. Aue maria. [illegible]

Deus qui vnigeniti. vt ſup. Ad vj. Aña Tantilla puellula. in i. veſpis. Capitu. Tranſite ad me. vt in natiuitate eiuſdem virginis. ℣. Benedicta. Collecta.

Deus qui ſanctã deigenitricẽ tẽplũ ſãcti ſpũs poſt triẽniũ in templo preſentari voluiſti: preſta q̃s vt qui eius feſta preſentationis veneramur tibi templũ in quo habitare digneris efficiamur. Per eundem. Ad ix. aña. Quantũ facultas ſuppetit laudent mẽtes pie nam oïs ligua deficit in laude marie. Capi. Qui edũt me: vt in natiuit eiuſdem virginis. ℣. Poſt partum Colle. Concede nos fa: ibidem. In ij. veſperis Aña. In templum dei. vt in j. noctur. cum ceteris Capi. Introdu ℟ Poſt partum. ℣. Specioſa facta. Ad magni. aña. O oliua fructifera mater pietatis fugans mundi ſcelera ſtella claritatis. per quã cũcta pſpera dãtur nobis gratis, nos tandem in ethereca transfer cum beatis. Coll. Deus qui vnigeniti. vt ſup.

¶ Incipit vita ſãcti Nicolai epi Lect. j.

Nicolaus itaque ex illuſtri proſapia ortus ciuis fuit patere vrbis que vna ex nobiliſſimis Licie

prouincie ciuitatibus·
tanto quondā formo
ſiſſima rutilabat quā
to ⁊ populoſo frequē
tabatur acceſſu. le.ij.

M Odo peccatis
exigentibus par
uiuiſſimi ad iſtar red
dacta opidi raro in-
colitur habitatore.
De qua quia ſe occa
ſio prebuit licet exor
dio videamur facere
digreſſionem tanquā
inutilem. ℟cō iij.

R Ecor illud pro fu
turum aliquid
magni prodigij ſicut
proceſſionis ſerie fa-
ma vſqꝫ ad nos ma-
nauit, ad poſteros trā
ſmittere curabo. le iiij

E St eni penes vr
bē eandē quidā
locus cāpeſtris quan
titatis creberrime ſi-
cut vetus ſcinditur
indumentū: ⁊ ex ſulfu
reis meatibus per di
em fumū emittit te-
terrimū per noctē ve
ro quaſi ferrarij for-
nax ignis nouā vapo
rat flāmam. Lec.v.

Q Ua vrbe adhuc
multa plebium
generoſitate referta
parentes ſancti Nico
lai inter cateruas po-
tentium quāta hono
rificentia celebrātur,
tanto ſuperne patrie
accenſi deſiderio ma
gis celeſtis quam te
rrene dignitatis glo-
riam appetebāt. Tu

R Euera eni. ℟ vj
cū eſſent nimiū
locupletati nulliuſqꝫ
honores inſignia nul
liuſqꝫ ſume dignita-
tis modera mina vo
lue

fuerunt, ſed omni ſtu dio continentiū ſe le ge vinciētes: celibē vitam actitare ſata ctagebant Lec. vij.

ET mirū in modū cum prime iu uentutis flore hūc ſo lum genuiſſent filiū, cunctis ſe voluptati bus abdicarunt: ⁊ in ter ſuas preces quas frequenter in domi ni templo profunde bant. Lectio viij.

HUnc ſolū ſuperſti tem hunc nō tā tum diuitiarum quā tum ⁊ morum flagi tabant heredē. Quo rum vota deus ex al to proſpectans nō pe titioni eorum defuit.

Secūdum Matheū.

IN illo tempore, dixit Jeſus diſci pulis ſuis. Sint lūbi veſtri precinte ⁊ lucer ne ardentes. Et relīq.

Omelia, lectionis e iuſdē venerabilis be de presbyteri. Le. ix.

NImirum qualis futurus eſſet pu er in ipſo vt ita dicam primordio natiuita tis eius domin⁹ mo ſtrare dignatus eſt. T

ENim vero. L. x. cū matris adhuc late aleretur: cepit bino ī edomada die quarta ſilicet, ⁊ ſexta fer. ſemel bibere mā mas. ⁊ hac vice cōtē tus tota die ſic per manebat. Tu. L. xj

QUis rex immen ſe deus. Quis vnquā mortalium ex omni potentatu tecū operibus audeat diſ pu-

putare. Quis non cō
tremeſcat tuam mag
nificētiam qui vocas
ea que non ſunt tan-
quā ea que ſunt. Tu.

Ecce no Lec. xij.
ui zacharie vatē
Ecce alterius Eliſa-
beth filiū. Ille tene-
ris in mēbris immo
in vtero matris ſpū
ſācto eſt repletus. T.

Euangeliū quere in
vnius confeſſoris pō
tificis.

¶ In conceptionis
beate Marie virgi-
nis. Ad veſperis ſup
pſalmos. aña.

Gaude mater ec-
cleſia noua fre-
quentans gaudia: lux
mica de caligine roſa
de ſpine germine. aña
Hec eſt illa ſtella ma
ris per quā fulſit lux
ſolaris cuius feſtum
celebramꝰ ⁊ iuuamē
imploramus. Aña.
O maris clauſus or
tus naufragantis mū
di portus, placa nobis
qui te fecit matrē ſibi
quam elegit. aña A-
deſto iam ſupplicibꝰ
noſtris fauendo pre-
cibus manū benignā
porrige vitamq; nrā
dirige. Capitulum.

Dominus poſſe-
dit me in inicio
viarū ſuarum anteq̄
quicquam faceret a
principio, ab eterno
ordinata ſum ⁊ ex an
tiquis ante quam ter
ra fieret. ℟. Cordis
ac vocis iubilo pāga
mus laudes dn̄o. ℣.
Cuius matris cōcep
tio mundū perfudit
gau

gaudio. ℣. Suſcipe
deuote preconia xp̄e
caterue. ℟. Cuius.
Hymnus. Myſteri
um eccleſie. ℣. Spe-
cioſa facta. Ad mag
nificat. añ. Aue de
cus virgineum, aue
iubar etherum nobis
preſens ſolennitas aſ
ſit perpes iocunditas
tua nanqꝫ conceptio
ſūma eſt gratulatio.
Alleluia. Collecta.
DEus ineffabilis
miſericordie qui
prime piacula mulie-
ris per virginem ex-
pianda ſanxiſti: da no
bis q̄s conceptionis
eius digne ſolēnia ve
nerari: que virgeni
tum tuū virgo conce-
pit ⁊ virgo peperit.
Per eundē. Inuita.
Eya per vigiles dn̄o
iubilate fideles. ℟.
Cōceptumqꝫ pie ſo-
lennitate marie. ps.
Venite exultemus.
In primo noct. añ.
Gaude fidelis cōtio
adeſt ei⁹ creatio que
delet eue maculā in-
tece dona inſulā. añ.
Cui Eua obediuit
hec ſerpentis caput tri
uit iugum ſerpē; nup
tiarum deo vouit ce-
libarum. añ. A pro
phetis precinitur et
ſcripturis oſtenditur
quod mulier procede
ret que deū virgo pa
reret. añ. Hec eſt ꝟ
go que pudore ſaluo
deum genuit nanque
rubus incombuſtus
moyſē qui terruit. añ.
Virga aaron frōdue-
rat Marie typum geſ
ſerat que nobis fructū

attulit: noſtramq̄ꝫ fa
mē diſpulit. aña E
ſaias ille dum ſecreto
rum dei riuus virgo
mouens mentionem
pandit hanc concep
tionē. ℣. Aue maria
grā plena. Sermo
beati hieronymi preſ
byteri ad Cromaciū
ꝛ Eliodorum de con
ceptione beate Ma
rie ſemper virginis.
Lectio prima.
Actum eſt autē
vt eucemorum
feſtiuitas appropiqua
ret. Et cum nōnullis
cōtribulibus ſuis ioa
chim hieroſolimis aſ
cendit. Tu autē. ℞ m.
Fulget dies hodier
na digna laude ſempi
terna. ℣. Qua cōcep
ta eſt Maria per quā
patet celi via. ℣. Ger
mine regali necnon
ꝛ pontificali. ℣. Qua
concepta. Lectio.ij.
Avero tempeſta
te yſacar ibi pon
tifex erat. Cumq̄ꝫ in
ter ceteros, ꝛ ioachī
cum oblatione vide
ret, deſpexit eū ꝛ mu
nera eius interrogās
cur inter fecūdos in
fecūdus ipſe ſtare pre
ſumeret. ℞. Sicut
roſa inter ſpinas illis
addit ſpeciem ſic ve
nuſtat ſuā virgo Ma
ria progeniem. preſ.
Germinabit enim flo
rem qui vitalem dat
odorem. ℣. Cui cun
ctorū laus promitti
tur ore piorum. preſ.
Germināabit. Le.iij.
Dicens munera
ſua nequaquam
deo digna poſſe vide
re

ri quē ipſe ꝓle indig-
nū iudicaret ſcriptura
dicente. Maledictū
hoiez eſſe qui nō ge-
nuiſſet maſculū i iſra
el. Lu. ℟. Virga ieſ
ſe de radice genus du
xit inclitū oraculis ꝑ
phetarū quod fuerat
p̄dictū. ℣. Inde vir-
gā egreſſurā, florē xp̄z
parituram. ℣. Voce ꝓ
phetie ſignātur origo
marie. ℣. In. Le. iiij
D Jcebat eū ergo
ptr⁹ ab hac mal
dictiōe ſobolis gñati
one ſoluendū ⁊ ſic de-
mū in cōſpectu dñi e
um oblatiōibus eſſe
venturū. Cui⁹ op ꝓ-
brij obiectu pudore
magno cōfuſ⁹ ioachi
ad paſtore; acceſſit. ℟
Prophetali nubē le
uē vox dixit aſcēdere

ſaluatorē egiptiqz te
nebras iuiſere. ℣. Ut
mortis caligine ſedē
tes luſtret lumine. ℣.
Difugiūt tenebre pā
dūt ſecreta latebre ℣.
Ut In ij. noct. aña.
Abrahe fit ꝓmiſſio
qꝺ illius ſuceſſio ve-
lut arena creceret ſte
liſqz equali ; fieret. añ
Hoc primū eſt iple-
tū ſacre ꝑ marie ferū-
qzginēdo granū ſeuit
de quo tāta leges cre
uit. añ. Vinea quon
dā ſterilis deo culto-
re fertilis vicē fecūdā
pululat fūdētē cūctis
pocula. an. Cōcept⁹
hodiernus marie ſēꝑ
virginis neruū ter ſit
nexū ſoluit vetuſte o
riginis meſtis reddit
letitiā dat criminoſis
veniā. ā Gl'iola ſēꝑ

go maria dulciſſima pcibus te venerātur aīe piiſſima in offēſis ne labamur a te ſēper pregamur. aň. Maria plena grā ſtirpe cōcepta regia aſſiſtētes tue laudi, miſerando nos exaudi. ℣. Benedicta tu i mulie. ℟. v

Hec domū repetere voluit ne forte a contribulibus qui ſimul aderāt eodē opprobrij elogio notaretur. Verū cum ibi aliquandiu eſſet: quadā die ei angelus dñi cū ingēti lumīe apparuit dicēs. Noli timere ioachi. ℟. Celebris dies colitur in qua virgo cōcipitur q̄ p obedientiā mūdo refudit grām. P. Ut qd ruit p feminā releuetur p virginē. ℣. Iſta fuit digna trāſgreſſus tergere ſigna. Ut. ℟. vi

Ego ſū angel' dñi miſſus ad te vt ānūciē tibi pces tuas et elemoſinas eſſe exauditas i cōſpectu ei'. Vidēs vidi pudorē tuum et audiuit opprobriū nō recte tibi obiectū. ℟. Ecce virgo ſup terram p pphetā facere teſtatur autor virū feminā circūdare venerāda nouitatē o dei miracula. P. Nā marie pgnās alu dei pīē baiulat. ℣. Sanctus obūbrauit huic ſpūs et grauidauit fecitqz parēs et virgo manet venerāda. P. Nā

Peccati nā ℟. vij qz non nature vl tore deus. Et ideo cū ali

aliculi) vterũ claudit
ad hoc facit vt mira
bilibus denuo aperiat
⁊ nõ libidinis eſſe qḋ
naſcitur: ſʒ diuini mu
neris cognoſcatur. T
℟. O beata aurora
Maria ꝟgo decora.
℣. Que ꝓduxit mun
do florẽ verũ dei pris
prolẽ. ℣. Hec merito
dicta ſuꝑ oẽs eſt bñe
dicta. Que. L. viij.
P Rima eni gẽtis
veſtre nõne vſqʒ
ad octogeſimũ annũ
infecunda fuit, ⁊ tñ in
vltima ſenectute ge-
nuit iſaac cui ꝓmiſſa
erat bñdictio oiʒ gẽ
tiũ. T. ℟. Beata ꝓ-
genies vnde xp̃s na-
tus eſt. ℣. O quã glo
ſa eſt virgo q̃ celi regẽ
genuit. ℣. Regali ex
ꝓgenie maria cõcep
ta refulget. ℣. O quã
Ad cã. an. Audi vir
go florifica poſt filiũ
ſpes vnica clemẽs ⁊
imperioſa nr̃a ꝟle ma
culoſa acceptãs nr̃a
cantica ĩpetra regna
celica. ℣. Poſt ꝑtũ.
Secũdũ Matheum.
L Iber generatio-
nis ieſu xp̃e. Et
reliqua. Omelia le-
ctionis eiuſdẽ btĩ hie
rony. preſby. Lec. ix.
A Udiſtis fratres
chariſſi dñice ĩ
carnatiõis ineffabile
ſacramẽtũ audiſtis in
genealogia btĩſſime
Dei genitricis repara
tiõis humane miſteri
um. T. ℟. Patriar
charũ ſemine ꝓphe-
tarũ origine regũ at-
qʒ põtificũ genꝰ ver-
nãs magnificum. ℣.

Unde vgo cõcipitur xpi mater eligitur. ℣. Nobili ꝛclara ſtirps eſt dño quoqz chara. ℟ Unde. Lectio .x.

AUdiſtis quia creator angelorũ dignatus eſt ꝓpagare d ſtirpe mortaliũ. Audiſtis quia ꝓpter nos dignat⁹ eſt venire in terris qui fõs ꝛ origo oĩz rerũ iura gubernat in celis. T. ℟. Glorioſa dicta conſtat de te mũdi dña. ℣. Nãqz natũ qđ loquũtur veridica carmina tuũ te aduerſũ more gñrare genitorẽ. ℣. Pro meritis clari ꝑ ſecula cũcta beatis. Nã. L. xj

AIt enim bt⁹ euangeliſta. Liber generationis ieſu xp̃e filij dauid filij abrahã. Sed ꝗrendũ nobis eſt cur patrũ ſeries: numeroſa intermittitur: ꝛ horũ ſolũ modo duorũ dauid ſcilicet ꝛ abrahã redẽptor noſter filius eſſe dicitur. Tu. ℟. 3. Cordis ac vocis iubilo pãgamus laudes dño. ℣. Cui⁹ matris conceptio mũdũ ꝑfudit gaudio. ℣. Suſcipe duote ꝑconia xp̃e caterue Cui⁹. L. xij

CUr eni filius dđ ꝛ abrahã ꝛ nõ potius filius ieſſe vel filius obeth, vel filus ceterorũ deinceps ĩ medio poſitorũ: ſed hec queſtio facile ſoluitur ſi facta diuinit⁹ ꝓmiſſio vtriqz pẽſetur. T. ℟. Gaude maria virgo cũctas hereſes ſola interemiſti que gabrie-

briclis archāgeli dic-
tis credidiſti. ℟. Dū
virgo deū ⁊ hoīez ge
nuiſti ⁊ poſt partū v-
go inuiolata pmāſiſti
An. Gabriele archāge
lū ſcimus diuinit⁹ te
eſſe affatū vterū tuū
credimus de ſpū ſctō
īpregnatū erubeſcat
iudeus infelix qui di
cit xp̄z ⁊ ioſeph ſemie
eſſe natū. ℟. Dū vir.
Euangeliū Liber ge
nerationis Jeſu xp̄e.
Querem nati: beate
marie. In laudi. aña.
O quā larga te perfu
dit virgo benedictio
quā deletur quā indu
xit eue maledictio in
tende noſtris laudib⁹
beata tu in mulierib⁹
Cap̄ Dñs poſſedit.
℟. Aue maria. ℣. S-
pecioſa facta es. Ad
bñs. aña. Benedicta
es maria laus noſtra
ſpes ⁊ dña te collau-
dat colit credit trina
mūdi machina: i tua
cōceptione cō gaudē-
tes conforue pfutura
largiēdo nocitura re-
moue. Alľa. Collec.
Deus ineffa. Ad j. ā.
Dignare me laudare
te virgo ⁊ puerpa te
laudantes ab erūnis
leua ſup ethera potes
eni vt dña poli pāde-
re limina. Ad iij. añ.
Gaude fideles cōtio
adeſt eius conceptio
q̄ delet eue maculā in
te redonat inſulā.
Dñs poſſe. ℣. Aue
maria. Coll. Deus
ineffa. Ad vj. ā. Iſta
virtis eſt maria iudee
pgenie ad conceptu
nu u dē pceſſit hodie

Nondū erant Cħr. abiſſi: ego iā cōcepta erā: nec dū fontes aquarū eruperāt: necdū montes graui mole cōſtiterāt ante oēs colles ego parturiebar. ℣. Benedicta tu

Col. Concede miſericors deꝰ fragilitate noſtre ꝑſidiū vt qui ſancte dei genitricis conceptionē agimus interceſſionis eius auxilio a noſtris iniquitatibꝰ reſurgamꝰ. ꝑ Ad ix ā. Hec eſt botrus paritura ꝓ go plena gratia q̄ crucis ꝑſſus in prelio cōviuātes debriat. cħr.

Quādo ꝑparabat celos aderā quādo certa lege ⁊ giro vallabat abiſſos: quā ethera firmabat ſurſū ⁊ librabat fōtes aquarū. ℣. Poſt ꝑtū. Col Cōcede nos. Ad veſ ꝑis ſuꝑ ꝑs. aña. Gaude fidelis contio. cħr Dñs poſſedit me. ℟. Poſt partum. Hẏ. Miſteriū eccl'ie. ver. Precioſa fa. Ad magñ. aña. Magnifica xp̄i mater regina clara celorū repatūſe letatur ꝑ te decus beatorū in die tue cōceptionis cōfer opē interceſſionis vt ꝑ tua ſuffragia collocemur in glīa. aña. col. Deꝰ ie.

De ſctō Bernardo Ad comple. hẏ.

Laudet celeſtis curia, regē eterne glīe qui bernardū in glīa magnificauit hodie. O mundus bur

gū

gundia, mūdus mun
do abhorruit, ab illa pu
ericia xp̄o ſeruire ſtu-
duit. Derelictis pa-
rētibus ī heremo xp̄i-
colis adheſit conuer
ſantibus, ſimplex pu-
dicus humilis. San
ctitatē āplectitur bo-
nis intendēs actibus
dignitatē aſſequitur.
p̄ſidēdi v̄tutib⁹. Gra
tibi dn̄e. qui ſctōs tu
os dirigis: ⁊ in celeſti
culmine: dignos coro
nis efficis. Amen.

¶ Benedicti abba-
tis hy. ad veſ. ⁊ noct.

Chriſte ſanctorū
decus atq; virt⁹
vita ⁊ forma via lux
ſaluſq;, ſuplicū vota:
pariterq; hymnū, ſuſ
cipe clemēs. Qui tu
um dudū, benedictū
ad te attrahēs mire: ſe
gregaſti mūdo vt p̄ra
ua mūdi, re p̄bare diſ
cens, te ſequeretur.
Cuius deuotū, ani-
mū pueri: gratia pre-
ſtans fidei valere qua
valēs mira p̄cibus p̄-
egit mēte fideli. De-
in extēdēs pedē in re
motis: ardua ſcādēs
cruciare malēs corpo
ris artus: iuuenilis ar
dēs caſto amore. Di.

Habuit poſt hec
hoīes beatos: re
gulis artis: animos
retundi: ⁊ iugo ſēper
dn̄i polorū ſubdere co
lla. E quibus maur⁹
ſedulus miniſter gur
gite ductū, placidum
puerū obſequēs pa
tri: latice leuatū equo
retraxit. Hui⁹ o xp̄e
meritis p̄camur, arce

as irā: tribuas fauorē gratiā ꝑstes veniāq3 nobis, mitis ad oēs. Nobe oramus, de⁹ alme rector vt fides nostra vicijs resistat: atq3 virtutū, ſtudijs miniſtret pectore puro. Gl ia patri resonemus oēs, ⁊tibi xp̄e genite ſupne, cū quibus ſanctus ſimul ⁊ creator: ſpūs regnat.

¶ Marie Magdalene. Hymnus.

Lauda mater eccleſia, lauda xp̄i clementiā qui ſeptē purgat vicia, ꝑſepti formē gratiā. Maria ſoror lazari q̄ tot cōmiſſit crimina, ab ipa fauce tartari, reddit ad vita lumina. Poſt fluxe carnis ſcādala, fit ex lebete fiala, in vas trāſlata gl'ie. duaſe cōtumelie. Egra currit ad medicum vas ferēs aromaticum, ⁊ a morbo multiplici, verbo curatur medici. Contricti cordis vncio, cum lachrimarū fluuio ⁊pietatis actio reā ſoluit a vicio. Surgētē cu3 victoria ieſu3 vidit ab inferis prima meretur gaudia, que plus ardebat ceteris Eterni patris vnice nos pio vultu reſpice qui magdalenā hodie voca3 ad tronu3 gl'ie. In theſauro repoſita, regis eſt dragma ꝑdita gēma q3 lucet inclita, de luto luci reddita. Ieſus dulce refugiū ſpes vna penitētiu3, ꝑ pecca

catricis meritũ pec‑
cati ſoluat debitum.
Ubet ⁊ licet libere
tibi pro voto pſallere
duz mẽs egra ſibi mi
ſere carnis gemiſcit
honore. Pia mater ⁊
hũilis, nature memor
fragilis, nos rege tu
iſpcibus, in hui⁹ vite
fluctibus. Uni do ſit
gloria ꝑ multi formi
gratia, qui culpas ⁊
ſupplicia, remittit ⁊
dat premia. Amen.

Malachie. Ad veſ.
noc. ⁊ laudes Hym.

Malachie ſolẽnia
votis ⁊ hymnis
debitis martiri colit
eccleſia ſancti confiſa
meritis. A barbaris
hybernie carnis duxit
originẽ, ſed nullã de
barbarie, culpe traxit
eruginẽ. Uerbo dei do
cet puerũ: ⁊ ſpiritalis
vnctio fructus reple‑
uit operuz, virtutis e
xercitio. Adymarij
veſtigia, duz iuuenis
inſtruitur, ſanctitatis
faſtigia, ſanctum ſe‑
quẽs aſſequitur. Di.
Clero clarens ⁊
popl'is malachie
religio ſortitur archi‑
preſulis graduz de ſa
cerdocio. Hic ſignis
⁊ virtutibus munduz
fulgẽs illuminat: ⁊ lu
cris ſpiritalibus, xp̄o
talenta geminat. In
clara valle moriturquẽ
clare mõſtrat viuere,
manus que mãco red
ditur acta to ſeti ſũere
Adeſto votis ſuppli
cum, malachia ſãctiſ
ſime, mun⁹ nobis ſal
uificuz, dãs corporis
⁊

canime. Gl laus patri cuz filio in vnitate ſpus, in quo ſit nobis venia, cuz Malachia celitus. Amen.

¶ De corona dñi.
Hymnus.

AEterni regi glorie deuota laudum cātica, fideles ſoluāt hodie, p corona dñica. Coronat regē oīz corona cōtumelie, cuius nobis obprobriuz coronā confert grē. De ſpinaruz aculeis xpi corona plectitur, qua miniſtris tartareis mūdi poteſtas tollitur. Corona xpi capitis ſacro ꝑfuſa ſanguine, pennis ſolutis debitis, reos purgat a crimine. Diuiſio. Lauda fidelis cōcio ſpine tropheuz inclitum, p quā mortis ꝑditio, viteqz datur merituz. Nos a peccatis liberat eterni patris filiuz, dum ſpinis pungi tolerat, ſpinarum culpe neſcius. Dum ſpinaruz aculeum xps pro nobis ꝑtulit, p diadema ſpineuz vite coronā contulit. Laudat turba fideliuz quod p ſpine ludibriū purgat creator oīz, ſpineti noſtri viciuz. Laus xpo regi glorie, pro corone virtutibꝰ, qua nos reformās gratie, coronet in celeſtibus. amē

¶ In natale ſancti Mammetis. Ad veſperas ꝛc.

Sanctus martyr. ℣. Hic est qui for titer. Hymn⁹. Deus tuorũ. ℣. Iustus. Ad mag. aña. Glorioſum memoriter agẽdum Mámeti eximij tan ta celebrare ſolennia ⁊ ex ipſo coligere quã tũ ſit p̃miũ puritatis magnus. Hic vir qui ſui corporis paſſionis generaliter deuicit ⁊ anime. Inuit. Triũ phãtẽ in electis ado remus deũ per quẽ mámes ſanctus puer penas vicit dominũ. Uenite. In j. noct. ã. Erat ceſarea capa docie puer ãnorũ duo decim mámes nobi li genere. ps. Beat⁹ vir. aña. Amabatur ⁊ in vrbe quãtus eſſet cognitus clã diſcedẽs ⁊ furtiue ſilue manſit abitus. aña. Arborib⁹ ceſit in occulto facta labora ſuficiẽs illi vt xerat arta dom⁹. aña. Eximus Alexandro mámes dixit, tuã pre ſes imprudenciã tor mentis nõ doces. aña. Chriſtianũ eſſe fate or xp̃z nunquã nega bo, neq3 tuis offeram ſimulachris. aña. Tor mentatus ſeuus pre ſes huius dicti verbe re sanctuz iuſſit in obſ cura mancipari carce re. ℣. Poſuiſti dñe. ℟. Poſt paſſionem xp̃i tp̃or bus aureliani ceſaris ſeuiſſime erat ceſarea capadocie. ℣. Puer annorũ duode cim mámes nobili ge nere. ℣. Cogitaui di es antiquos, ⁊ annos

eternos in mente habui. ℞. Eximi⁹ martyr mammes erutus ſubitanei/s, ꝛ parentū ſolacio ſcandit mōtē furtiuis egreſſib⁹. ℣. Manſuetu ꝛ ſilueſ te pecus mulgens miſſos alexādri nouo paſcit prandio. ✠. Ibi bēiamin adoleſcentulus in mētis exceſſu. ℞. Miles chriſti glorioſe māmes ſanctiſſime. ℣. Tuo pio interuentu, culpas noſtras ablue. ℣. In celeſtis regni ſedem valeamus ſcandere. ℞. Glorioſ⁹ martyr māmes cum ad deorum cogeretur culturam paſſus torqueri gratias dn̄o reportabat: ꝛ ſonuit vox ad illum, confortans ꝛ dicens. ℣. Cōfortare māmes ꝛ viriliter age. ✠. Vox domini in virtute: vox domini ī magnificentia. In ij. no. an̄a. O quā peruerſū quā iniquū iudicē nefandus ille vere factū execrat, ꝛ ſe mentitū miſſes non redarguit. an̄a. Eductus ergaſtulo, ꝛ in alto ꝑſides ad ſtans fortior exiarat, nec ſacris ſupliulis. an̄. Iam poſitus in regno glorie flagitiu nr̄e nequicie Māmes noſtris precib⁹ excuſato. an̄a. Letabitur iuſtus in domino ꝛ ſperabit in eo, ꝛ laudabuntur omnes recti corde. an̄. Beatus quem elegiſti domine habitabit ī atriis tuis. an̄a. Iuſtus vt

pal-

palma florebit,' ſicut cedrus in libani mul‑tiplicabitur. ℣. Glīa ⁊ honore. ℟. Audi‑ctum eſt, ⁊ preſidi nū‑ciatum quod ſanctus maleficaſſet ſiluestria miſit quoſdam in mō‑tem vinctum ſibi iuſ‑ſerat preſentari pres. Sed hic inuentus vl‑tro tendebat ad ipſuz ✠ Dominus ſolus dux eius fuit ⁊ non e‑rat cum eo deus alie‑nus. ℟. Ceſus imen‑ſis valuit flagelis ſpi‑ritus defert alimenta melis. ℣ Paſcit illa‑to ſocios licore. ℣. Panē angelorū mā‑ducauit homo, ⁊ pa‑ſtus eſt cibario ſpiri‑tali. ℟. Paruus eta‑te martyr mámes o‑raculū apolinis perdi‑tionem inter plebem dicebat. ℣. Tunc il'ū acenſo camino cōbu‑rēdum iudicantes cō‑ſilium cōplebāt. ℣. Incenſa igni ⁊ ſufoſ‑ſa, dum promitteren‑tur gaudebat. ℟ I‑ſte ſanctus. Ad ccā. aña. Niſi granum fru‑menti cadēs in terrā mortuum fuerit, ipſū ſolū manet. ℣. Mag‑na eſt. ℟. Poluiſti domine. ℟. Sanctiſ‑ſim' martyr mámes illatis leonibus adi‑tus. ℣. Illorum quo‑autā eſuriē in dei no‑mine ſuperabat. ℣. Cuſtodiēs paruulos dominus manſuetos redidit ipſos. ℟ E‑gregius martyr Má‑mes ſēſibus intimis lapidantium abſoluit

nefas

nectar. ℣. Et nullis victus ſupplicijs appellari meruit ad coronā ℟. Uiſus eſt oculis inſipiētiū mori, hic aūt trāſiens in pace quieuit. ℟. Inclitus ſapientia martyr māmes conuictis tortoribus illeſus receſſit, et ecce audiuit vocē premiſſi ab ieſu de corona loquentis ℣. Tūc ipſe precatus pacē glorioſuz emiſit iſpiraculuz et iocundam animam dño cōmendauit. ℟. Hic eſt qui fortiter inter omnia tormenta reſpondit et p dogmatis cōfeſſione dedicit

In laudibus. Aña.

Urbem capadoces habitabant quos illic refertur progenuiſſe mox hoc. ℣. Juſtus germinabit. Ad bñdictus ana. Magnus et inſignijs ſalmo venerandus, et dignis et calidas flammas deductus carcere Māmes inſiluit tut⁹ puero puer igne ſecutus verberibus ceſus, ſed nec tuum nec modo leſus quinqz dies paſſus ſexto proceſſit illeſus. Ad primā an.

Felix hācincola Māmes incoluit partum celum iam mente petebat. Ad iij. ana.

Moribus etate ſexu tener extulit annos carne puer, ſed corde ſenex. Ad vj. añ Obſeruans mandata dei dedit occius arte exēplum normāqz vie.

Ad nonam antipho.

Et iam hiſſe nos pueri.

riſis floſulus annos a tingerat cũ ſeua mali lex aureliani eccleſia mactaret oues vaſta ret ouille. Ad magni. aña. O quanta ẽſt ex ultatio angelicis tur: mis, ⁊ quam dulces in aſtris reſonant lau des tibi, o ſancte mã mes nanq; iam fruc: ris viſione regis pro quo calcata mũdi glãa morti te tradidiſti in uictus nũc igitur peti m⁹ nobis ſuccurre pi⁹

Hymnus ad D. Michaelem in die eius feſto.

Librat vt appẽdẽs aĩas in lãce Michael
Sic pater has etiã iudicat omnipotens.
Juſtitię trutinã geſtat, longeq; repellit
Quos dira demon fingit ab arte dolos.
Angelus eſt cuſtos, nr̃a eſt tutela Michael,
Nos telis tutos reddit ab hoſte ſuis.
Diuina arma gerit, lorica inſignis ⁊ haſta,
Fulget, ⁊ ętherco totus ab igne rubet.
Mẽtes illi hoĩz ſanctis hortatibus implet,
Atq; concuſſam ſuadet habere fidem.
Inſidiatorem figit per colla draconem,
Qui ſęuo miſeras appetit ore animas.
Illũ horret Pluto, dirę metuũtq; phalãges
Quę tenebras Orci, triſtia regna, tenẽt.

In feſt. D. Micha. hymnus.

Nūc vertēte āno redeūt tua ſacra Michael,
Hęc merito nobis eſt recolenda dies.
Ipſa tuos prīceps Bernarda celebrat hono
Uirgineus ſequitur nec ſonāte chor' (res
Ergo pias aīas celſo qui inducis Olympo
Angele, tu nobis numine dexter ades.

¶ Habetis fratres chariſſimi officia quorū dā ſanctorū que vſq; nūc in noſtris breuiarijs minime reperiedatur cū in his partib9 tū patronos tū ſpeciales aduocatos illos noſtrates venerentur : & nos itidem facere debeam9. Impreſſa Conimbri. per Ioan. Aluarez vigeſſimo die Iulij. Anni noſtre ſalutis 1568.

LIVRARIA ... SIDADE ...

Sala R
Gab.
Est.
Tab. 4
N.º 29